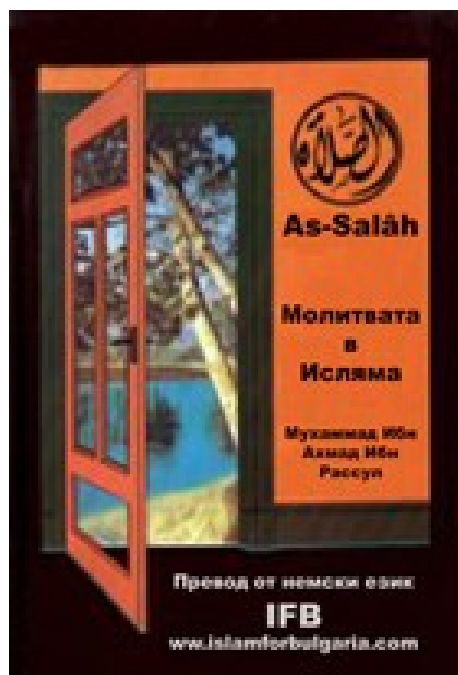

Ас-Салах, Молитвата в Исляма

Мухаммад Ибн Рассул

Ас-Салах, Молитвата в Исляма
Мухаммад Ибн Рассул
2-ро преработено издание
Превод от немски език (2008): Ifb

Оригинал:
As-Salah, Das Gebet im Islam
Muhammad Ibn Ahmad Ibn Rassoul
IB Verlag Islamische Bibliothek
ISBN 3-8217-0192-7

Преведените от Ifb книги могат да бъдат печатани и разпространявани с некомерсиални цели, без промени и при посочване на източника. Екипът на Ifb желае да бъде осведомяван при евентуална репродукция. Репродукцията с комерсиални цели се позволява само при писменото съгласие на Ifb.

Книги за Исляма на български език могат да се свалят от следните Интернет страници:

www.islamforbulgaria.com
www.way-to-allah.com/bul

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР.....	4
A. ЗНАЧЕНИЕТО НА МОЛИТВАТА В ИСЛЯМА.....	6
Б. ЗА КОГО Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНА МОЛИТВАТА?.....	10
В. ПРЕДПОСТАВКИТЕ ЗА МОЛИТВАТА.....	12
1. Ритуалната чистота на тялото (тухур)	12
а) Ууду, обикновеното измиване	13
б) Гусл, цялостното измиване	20
в) Таямум, "заместител" на измиването.	21
г) Масх, поглаждането	26
д) Ритуалното замърсяване	27
2. Ритуална чистота на облеклото и покриване на голотата.....	28
3. Ритуалната чистота на мястото за молитва	29
4. Приемане на посоката за молитва (Кибла)	29
5. Спазване на времето за молитва.....	31
6. Намерение (ния) за молитвата.....	34
Г. БРОЙ НА РАКАТИТЕ ВЪВ ВСЯКА ЕДНА МОЛИТВА.....	35
Д. ОПИСАНИЕ НА ФАРД И НА НАФИЛ МОЛИТВИТЕ.....	36
1. Тахрим	37
2. Рецитиране на Корана.....	39
3. Руку'	40
4. Суджуд	42
5. Ташахуд	46
6. Таслим или Тахлил.....	50
Е. ЗАБРАНЕНО И ОСЪДИТЕЛНО ПО ВРЕМЕ НА МОЛИТВАТА.....	56
1. Забранени неща	56
2. Осъдителни неща	56
Ж. КОЛЕКТИВНАТА МОЛИТВА.....	58
1. Първият повик за молитва (Азан)	59
2. Влизане в джамията	62
3. Граница на мястото за молитва (Сутра).....	63
4. Вторият повик за молитвата (Икама)	63
5. Подреждане за молитвата	65
6. Ролята на имама при колективната молитва.....	65
7. Описание на колективната молитва.....	67
а) Тахрим	67
б) Рецитиране на Корана	67
в) Руку'	68
г) Суджуд	69
д) Ташахуд	69
е) Таслим	70
ж) Съвместните молитви (Дуа).....	71

8. Закъснели за колективната молитва	71
3. ПЕТЪЧНАТА МОЛИТВА (САЛАТУ-Л-ДЖУМУА)	73
1. За кого е задължение петъчната молитва?.....	73
2. Условието за петъчната молитва.....	74
3. Време за петъчната молитва	75
4. Описание на петъчната молитва.....	75
И. МОЛИТВАТА НА ПЪТНИКА (САЛАТУ-Л-МУСАФИР).....	77
1. Разстояние и време (период) на пътуването.....	77
2. Съкращаване на молитвите	78
3. Събиране на две молитви	78
4. Описание на молитвата на пътника.....	79
К. ДРУГИ МОЛИТВИ	82
1. Молитвите Витр и Кунут.....	82
2. Молитви по случай месец Рамадан	85
3. Празничната молитва (Салату-л-Ид)	86
4. Молитвата Ду-ха.....	87
5. Молитвата за мъртвия (Салату-л-джаназа).....	87
6. Молитвата при салънчево или лунно затъмнение (Салату-л-Кусуф).....	90
7. Молитвата за дъжд (Салату-л-Истискаа).....	91
8. Молитва за правилното просветление.(Салату-л-Истихара)	92
9. Молитвата Тасбих	94
10. Молитва в бедствено положение (Салату-л-Хаджа).....	95
11. Молитва за покаяние (Салату-т-Тауба).....	96
12. Поклона при рецирането на Корана (Суджуду-т-Тилауа).....	97
13. Поклон за благодарност (Садждату-с-шукр)	98
14. Молитва на болния (Салату-л-Марид)	99
15. Молитва при страх от нападение (Салату-л-Хауф).....	99
16. Молитвата през ноща (Тахаджуд)	101
ПРИЛОЖЕНИЕ.....	102
Някои сури от Корана за рециране по време на молитвата.....	102
1. Сура Откриване (Ал-Фатиха).....	102
87. Сура Всевишния(Ал-Аля).....	104
103. Сура Следобедът (Ал-Аср).....	106
108. Сура Ал-Каусар (Ал-Каусар).....	107
109. Сура Неверниците (Ал-Кафирун).....	108
112. Сура Пречистването (Ал-Ихлас).....	109
113. Сура Разсъмването (Ал-Фалак).....	110

114. Сура Хората (Ан-Нас).....	111
Молитвата през нощта (Тахаджуд), както я срещаме в Сунната.....	112
Някои молитви (дуа) от Корана.....	116
Някои молитви (дуа) от Сунната.....	119
Аяти от Корана, в които е спомената фард молитвата.....	122
Местата в Корана, на които при рецитирането им се изисква поклон (Суджуд-т-Тилау).....	123
Обяснение на термините.....	125

Предговор

„Пречист е твоят Господ, Господът на мощта, от онова, което Му приписват! Мир за пратениците! И слава на Аллах, Господа на световете!“¹

Аллах (т) е повелил молитвата на мюсюлманите, за да си спомнят по няколко пъти на ден за Него: **„Аз съм Аллах. Няма друг Бог освен Мен. Затова на Мен служи и извършвай молитвата, за да Ме споменаваш!“**² С тези думи Аллах се обърнал към Моисей, когато го призовал за пророк.

Молитвата усилва вярата и доверието на вярващите към Аллах (т). Тя им дава вътрешно спокойствие и сила, тъй като могат да споделят със Създателя си всичките си желания и нужди и да Го помолят за опрощаване на грешките им. В молитвата мюсюлманинът може да се обърне към Аллах без посредник и да Го помоли за подкрепа - за себе си, за близките си, за братята си по вяра и дори за цялото човечество. От друга страна вярващият може да помоли Господаря си също така и за отстраняването на някой тиранин, ако се чувства несправедливо подтискан от него. Така в един хадис³ се казва, че оплакването на някой подтиснат, винаги достига до Аллах и не може да бъде спряно от никого и нищо, т.е. неговото проклятие срещу подтисника винаги се чува от Аллах, ако е основателно.⁴

Съвместната молитва насърчава взаимното запознанство между мюсюлманите. Често са били завръзвани запознанства и приятелства между вярващите, като са се срещнали в джамията. Там също така някои вярващи придобиват представа за проблемите на братята и сестрите си, и на комшиите, като ги питат как се чувстват.

¹ Коран, Сура 37 (Ас-Саффат, Строените в редици), 180-182

² Коран, Сура 20 (Та-Ха) 14

³ Доклад за изказвания, дела, качества и мълчаливи съгласия на пророка Мухаммед (а.с.с): същото значение като думата "Сунна".

⁴ Предадено от Ал-Бухари

Тази разработка е предназначена да помогне на българоговорящите⁵ мюсюлмани да се запознаят по един прост и прегледен начин с най-важното за най-важната след засвидетелстването на вярата основа на Исляма – молитвата. Настоящият труд се основава на Корана и Сунната⁶ и не се ограничава в една определена ислямска школа. В спорни въпроси ще бъдат посочени накратко мненията на различните учени. Решението се оставя изцяло на читателя.

Нека Аллах (т) да ни помогне да разберем значението на молитвата, да приеме молитвите ни и да ни прости грешките. Нека да освети сърцата ни с Неговата светлина и да ни изпълни с нуждата от това да искаме да правим молитвите си. Нека Аллах (т) да ни прости разсеяността и да ни възнагради за доброто ни намерение да се стремим към задоволството Му. Нека да даде успех на това скромно произведение и да дари на вярващите сила и напътствие, за да могат да служат само Нему и да правят редовно молитвата си. Особено важно е това за съвместните молитви, за да се подсили и оживи уммата - общността на Исляма.

Амин.

Абу-р-Рида
Мухаммад Ибн Ахмад Ибн Рассул
Кьолн,
Раби у-л-Аууал 1402/ Януари 1982

Разпространение, печат и превод на
книгата са разрешени, ако се посочи
източника.

---

⁵ Бл.пр: В оригинала авторът се обръща към немскоговорящите мюсюлмани

⁶ а) държане на пророка Мухаммед (а.с.с), което е за пример и обект на подражание; б) Неща, които пророкът е правил, заповядал или препоръчал; има същото значение като думата "Хадис"

А. Значението на молитвата в Исляма

مَكَانَةُ الصَّلَاةِ فِي الْإِسْلَامِ

Задължението да се прави молитва е предписано в многобройни аяти в Корана, както и в много хадиси. Така например в Сура⁷ 4 Аят 103 се казва:

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا

"... за вярващите молитвата е предписание в определено време."

А в един известен Хадис четем:

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءِ الزُّكَاةِ ، وَحَجِّ الْبَيْتِ ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ .

"Ислямът е изграден върху пет основи: върху засвидетелстването, че няма друг Бог освен Аллах и че Мухаммед е Негов пратеник, извършването на молитвата, плащането на закат⁸, отиването на поклонение до «дома» на Аллах (Кааба в Мекка) и постенето през месец рамадан."⁹

Фактът, че молитвата е една "основа на Исляма" и че е спомената директно след засвидетелстването на вярата, подчертава нейното

⁷ Откъс от Корана. Има 114 Сури (арабски мн.4.: Сувар) с различна дължина.

⁸ Задължителен данък в Исляма

⁹ Предадено от Ал-Бухари и Муслим

значение. Пророкът Мухаммед (а.с.с) обръща внимание на това и в един друг хадис:

أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ ، فَإِنْ صَلَّحَتْ صَلَّحَ سَائِرُ عَمَلِهِ ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ .

"Първото нещо, за което в Деня на Разплатата човек ще бъде държан отговорен е молитвата: Ако е била добра, и делата му ще са били добри, ако е била лоша, и делата му ще са били лоши."¹⁰

В един друг хадис се казва:

"Молитвата е подпората на религията; който я запази, запазва религията, който я занемари, занемарява религията."¹¹

В Исляма се различават два основни начина на молитва: Дуа и Салах. Арабската дума Дуа означава молба (за нещо); Тази молитва няма определена форма и може да бъде казвана по всяко време.

Думата Салах има по принцип от езикова гледна точка същото значение като "Дуа", но като ислямско понятие е получила едно специално значение: под това се разбират определени думи и определени движения, които се започват с думите "Аллаху Акбар" (Аллах е По-Голям¹²) и се завършват с думите "Асаламу алейкум уа рахматулла" (Мир вам и милосърдието на Аллах).

Към молитвата "Салах" спадат ежедневните пет Фард-Молитви¹³ и милитвите Нафил¹⁴.

Този вид молитва съдържа външната форма и душевното съдържание: Не само сърцето и душата се молят на Аллах (т), а също така и тялото заема позицията за молитва.

В Корана четем в Сура 29, аят 45:

¹⁰ Предадено от Ат-Табарани

¹¹ Предадено от Ас-Заукени

¹² Това е съкратената форма на изречението: "Аллах е още По-Голям от всичко, което можем да си представим."

¹³ Задължителни молитви, които са заповядани от Аллах (т) в Корана.

¹⁴ Молитви по желание; добри дела, които са извън задължителното.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

"...И отслужвай молитвата! Молитвата предпазва от покварата и порицаването. Най-великото е споменаването на Аллах. Аллах знае какво правите."

Искрената молитва осветява и пречиства сърцето и душата и се превръща във връзка между Аллах (т) и молящия се; тъй като предоставя възможността за почитание, благодарност и смирена молба, както и за затвърждаване на вярата и на доверието в Аллах (т).

Порокът Мухаммед като е имал някакъв проблем обикновено е търсел закрила в молитвата.

Освен това молитвата насърчава единството и равенството между вярващите, понеже в съвместната молитва никой няма право да заеме привилегировано място заради цвета на кожата, националността или служебното си положение. Молитвата възпитава човека в точност, чистота и ред.

Затова тя е най-важната основа на Исляма след засвидетелстването на вярата и е била поставена като първо задължение на вярващия. Това се е случило по време на небесното пътуване на пророка Мухаммед (а.с.с) малко преди преселението му (хиджра) към Медина. Аллах (т) придава толкова голямо значение на молитвата, че дори е говорил директно с пратеника Си за това. При този разговор Аллах (т) е оповестил в добрината Си, че тези пет повелени молитви са равни по стойност и възнаграждение на петдесет други молитви.¹⁵

В различни хадиси се споменава, че молитвата различава вярващия от невярващия. В Корана Аллах (т) казва в Сура 30, аят 31:

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

"... и отслужвайте молитвата, и не бъдете от съдружаващите."

Молитвата не е само една от основите на Исляма, а съдържа също така и другите четири основи, споменати вече в един хадис по-горе: По време на молитвата засвидетелстваме, че няма друг Бог освен Аллах и че Мухаммед е неговият пратеник. По време на молитвата плащаме

¹⁵ По Ал-Бухари, Ахмад, Ан-Насаи и Ат-Тирмиди

един вид закат¹⁶ като възхваляме Аллах (т) и се прекланяме пред Него с уважение. В преносен смисъл също така се отправяме към едно поклонение до Кааба, след като се обръщаме към Мекка и стоим в мислите си пред Аллах (т). И накрая по време на молитвата ние правим нещо като пост; защото по време на молитвата се лишаваме от ядене, пиене и земните неща, за да се концентрираме изцяло върху разговора ни с Аллах (т).

Пророкът Мухаммед (а.с.с) обяснил значението и въздействието на молитвата по следния начин:

أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ
مَرَّاتٍ - هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ؟
قَالُوا: "لَا يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ!" قَالَ: "فَذَلِكَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ
الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَّ الْخَطَايَا"

"Представете си, че някой от вас има една река пред вратата на къщата си, в която се къпе 5 пъти на ден; тогава би ли останало нещо от мръсотията му по него?" Хората отговорили: "Нищо от мръсотията му не би останало по него." Пророкът казал: "Същото е и с петте молитви, чрез които Аллах опрощава греховете."¹⁷

В молитвата си вярващият намира и една морална подкрепа; защото знае, че може по всяко време да помоли Създателя си за съвет и утеха и да Му сподели тревогите си; той не само намира нови сили, но намира и закрила от всяко зло. Така както тялото има нужда от храна, така и душата има нужда от нови сили. Искрената молитва е опора и защита срещу неспокойствието и изискванията на ежедневния живот.

¹⁶ Зекят (дословно: "пречистване") означава в специалния смисъл на думата (материалния) задължителен данък. Зекят обаче може да бъде даден и по не-материален начин, както разбираме от следния хадис: Когато пророкът бил заговорен от сподвижниците си, че богатите имат предимство, защото разполагат с богатство, от което могат да даряват (да плащат зекят), той казал: "Не ви ли е дал Аллах също нещо, от което можете да дарявате? - Знайте, всяка възхвала (на Аллах) е едно дарение и всяка прослава на Аллах е едно дарение; и всяко засвидетелстване на Единството и Неповторимостта на Аллах е едно дарение; и да повеляваш доброто е едно дарение; и да забраняваш лошото е едно дарение;" (Предадено от Муслим)

¹⁷ Предадено от Муслим.

Б. За кого е задължителна молитвата?

عَلَى مَنْ تَجِبُ الصَّلَاةُ ؟

Молитвата пет пъти на ден е задължителна за всеки възрастен мюсюлманин, който е душевно здрав, без значение дали е мъж или жена. От десет годишна възраст децата трябва да се предупреждават чрез напомняне да правят молитвата, ако се наложи дори чрез попляскване. Ако децата правят молитвата те ще бъдат възнаградени от Аллах (т), но няма да бъдат наказвани, ако не я правят. От настъпването на пубертета за тях молитвата става задължение и се считат по отношение на това за възрастни.

Жените са освободени от това задължение по време на менструацията (по принцип 4, най-дълго 10 дни) и по време на следродилния период (най-много 40 дни), защото в това време не "могат" да правят молитвата.¹⁸

Неспособността да извършваме предписаните за нормалния случай движения на тялото по време на молитвата - дали поради болест, от немощ или по каквито и да е било причини - не ни освобождава от задължението да я правим. За такива случаи обаче ни се дават облекчения¹⁹. Дори тогава, когато мюсюлманинът усеща как смъртта приближава и вече не може да се движи, той е задължен да прави молитвата докато е в съзнание: това ще рече да направи мислено ритуалното измиване и движенията на молитвата.

Докато за останалите основни задължения на мюсюлманина (плащането на закат, постенето през Рамадан и поклонението до Мекка) може да има признати извинения, то за правенето на молитвата няма абсолютно никаква причина, която да освобождава мюсюлманите от това задължение (освен в споменатите случаи за жените). От това отново става ясно, какво значение се придава на молитвата в Исляма, а именно, че е точно толкова важна за да бъдеш мюсюлманин колкото и самата шахада.²⁰

Този, който забрави или се успи за някоя молитва, не бива наказван за това, но трябва при първа възможност да навакса изпуснатата молитва, както се разбира от следния хадис:

¹⁸ Виж глава В. По това време жените могат разбира се да правят молитви, които не са салах и които не изискват ритуалната чистота, например да възхвалят Аллах (т), да Го молят за подкрепа и т.н.

¹⁹ Виж глава З. (4), И (14) и К (15)

²⁰ Засвиделстването, че няма друг Бог освен Аллах и че Мухаммед е Негов пратеник.

"Ако някои се успи или забрави една молитва, трябва да я направи, щом се сети за това."²¹

Този, който обаче умишлено не прави молитвата, защото не я признава за задължение, се смята за невярващ. В един хадис четем:

العَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ ،
فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ

"Задължението, което ни отличава нас (мюсюлманите) от тях (неверниците), е молитвата; който я изостави е неверник."²²

---

²¹ Предадено от Ан-Насаи и Ат-Тирмиди

²² Предадено от Ахмад и останалите автори на Сунна- или Хадис- сборниците.

В. Предпоставките за молитвата

شُرُوطُ الصَّلَاةِ

Преди молитвата трябва да бъдат изпълнени шест условия, без които (в нормалния случай) молитвата е невалидна. Това важи дори тогава, когато само едно условие не е изпълнено. Тези условия са обезателни задължения (фард):

- (1) Ритуалната чистота на тялото (тухур).
- (2) Ритуалната чистота на дрехите и покриването на голотата.
- (3) Ритуалната чистота на мястото за молитва.
- (4) Заставане в посока за молитвата (Кибла).
- (5) Спазване на времето за молитва.
- (6) Намерението (ния) да се направи молитва.

Вероизповеданието на Исляма е разбира се обезателна предпоставка за признаването на молитвата.

1. Ритуалната чистота на тялото (тухур) الطُّهُور

Ритуалната чистота на тялото е една от предпоставките, за да бъде призната молитвата. Тя се постига чрез извършването на ритуалното измиване (Ууду = изчистване).

Аллах (т) е създал човека с тяло, дух и душа. Ислямът се съобразява не само с духа и душата, а също и с тялото и му приписва активна роля по време на богослужението. Затова душевното изчистване преди молитвата чрез концентрирането на мислите върху Аллах (т) и избягването на мисли, които са насочени към земните неща, са неделимо свързани с почистването на тялото. Така както не можем да си представим човекът само като дух без тяло, така и ритуалната чистота за молитвата не може да бъде постигната само чрез душевно изчистване.

Различаваме три вида ритуално почистване:

- Ууду в специалния смисъл на думата като общо ритуално измиване.
- Гусл, цялостно измиване, което е необходимо само в определени случаи²³.
- Таямум, "миенето с пясък", едно улеснено почистване, в случай, че няма вода.

²³ Погледни (д) в тази глава

Освен това съществува и "масх", едно опростено измиване на една или повече части от тялото по време на Ууду.

а) Ууду, обикновеното измиване الْوُضُوءُ

Разпореждането и описанието на Ууду намираме в Корана в петата Сура, аят 6:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

**„О, вярващи, когато станете за молитвата, измийте лицето
и ръцете си до лактите, и обършете главата, и измийте
нозете си до глезените....“**

По-точни описания за Ууду има в многобройни хадиси.

Как се извършва Ууду?

При условие, че има достатъчно количество вода (която не е необходима за пиене), за измиването трябва да бъде използвана чиста вода. Ако на разположение няма течаща вода, може необходимото количество вода да се полива например с каничка. Обикновено трябва да се използва толкова вода, че тя да капе от измитите части на тялото; но от друга страна обаче е също сунна водата да не се разхищава и да се използва само толкова, колкото наистина е необходимо.

При измиването трябва да се внимава, че всички части на тялото, които трябва да бъдат измити, трябва наистина да се намократ.

Преди измиването се прави ния (намерение) да се извърши Ууду, при което човек си казва мислено:

"Възнамерявам да се измия за молитвата".

След това се изговаря "Басмала"²⁴, т.е. думите:

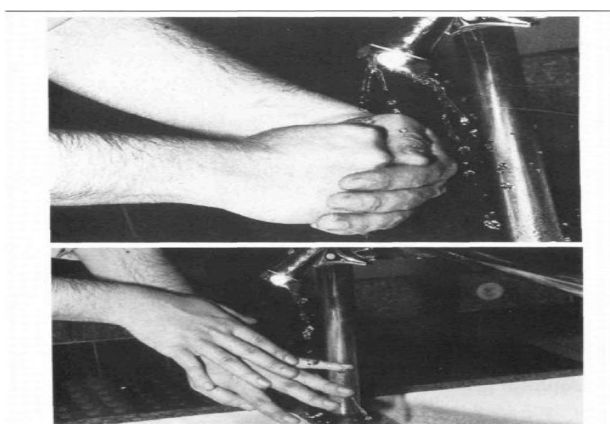
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bismi-llahi-r-rahmani-r-rahim

Бисми-ллахи-р-рахмани-р-рахим

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния,

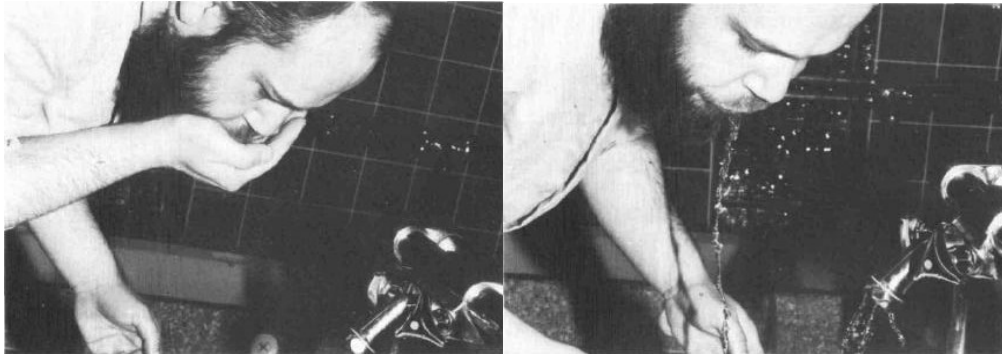
и измиването се извършва в следната последователност:

(1) Измиват се двете ръце и китките три пъти, при което и разстоянието между пръстите трябва да бъде почистено. Предписанието за трикратното измиване се позовава на случая, когато се изсипва малко вода от каничка, т.е "три пъти" означава тук, количеството вода, необходимо за измиването на ръцете. Ако обаче ръцете могат да бъдат измити директно под струята вода (от чешмата), тогава е достатъчно "еднократното" измиване.

²⁴ "Басмала" и аяти от Корана не бива да се изговарят в тоалетната и да се казват наум.

(2) Взима се малко вода в шепата и устата се изплаква три пъти.

Препоръчително е, но не е задължение, да се измият и зъбите с четка за зъби, мисвак²⁵ или с пръста на дясната ръка, с който те се търкат.

(3) Носът се почиства три пъти, като се взима малко вода в дясната шепа, водата се смръква в носа и с лявата ръка се почиства.

Указание за "новите" ни братя и сестри: Моля смърквайте първият път водата найстина много внимателно, иначе тя лесно може да попадне в горните дихателни пътища, което може да е болезнено и опасно, и което естествено не се цели.

---

²⁵ Мисвак е едно клонче от дървото мисвак, което може да се закупи. Нашият пророк (а.с.с.) го е използвал за миене на зъбите и често е споменавал, колко е важно да се чистят зъбите.

(4) С двете ръце се измива цялото лице три пъти. Мъжете трябва да измият и брадата, така че и кожата под нея да се намокри.

(5) Дясната ръка се измива три пъти, от китката до лакътя, при което например се взима малко вода в дясната шепа, която се извива нагоре и я излива по ръката, а с лявата ръка спускащата се водата се разпределя из цялата ръка, включително и лакътя. Измиването може да започне и от лакътя надолу.

(6) По същия начин се измива лявата ръка от китката до лакътя.

(7) С едната или двете мокри ръце се минава върху главата или върху една част от нея.

(8) С горната страна на пръстите се измива врата, за да се премахне прах или мръсотията, дланите са обърнати нагоре.*

(9) С мокри пръсти се почистват двете уши отвътре и отвън - дясното ухо с дясната ръка, лявото - с лявата.

(10) Десният крак се измива три пъти до кокълчето с лявата ръка.

* Измиването на врата е от сунната, препоръчително е да се прави, но не е задължителна част от ууду.

(11) При това се измива и мястото между пръстите на краката.

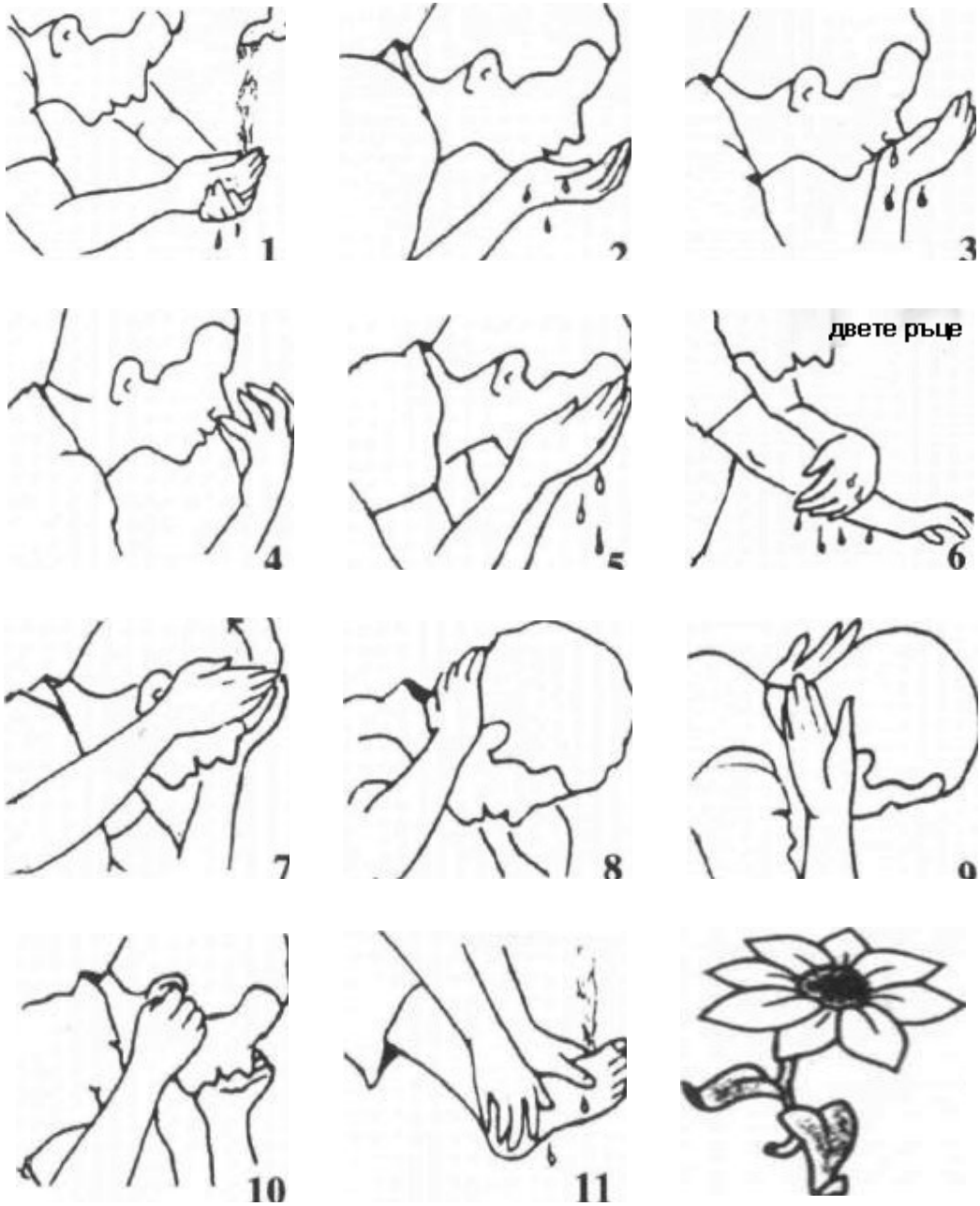
(12) Накрая се измива по същия начин и левия крак с дясната ръка.

(13) При миенето на краката трябва да се внимава петата и кокалчето на крака да бъдат измити изцяло.

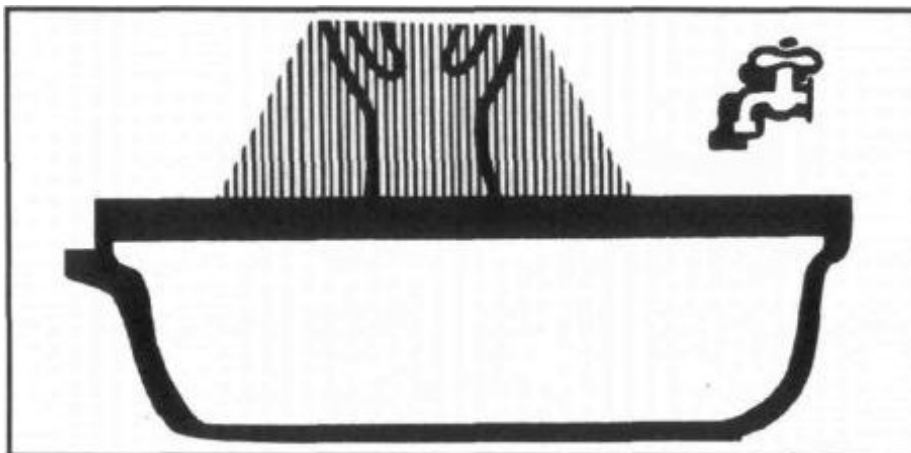
И така, ууду е завършено.

Общ поглед на всички фази на Ууду

б) Гусл, цялостното измиване

الغُسل

В определени случаи²⁶ трябва да се почисти цялото тяло, чрез т.нар. гусл, цялостно измиване.

Най-лесно е гусл да се изпълни под душа, но може и с помощта на една кана. Още веднъж напомням, че в нормалния случай²⁷ трябва да се използва толкова вода, колкото е достатъчна за да се намокри цялото тяло, и че при течаща вода (душ например) е достатъчно да се намокрят частите на тялото веднъж под струята вода.

Гусл също се започва с намерението и с казването на Басмала. След това се почистват частите на тялото в следната последователност:

- (1) Измиват се ръцете както е описано при ууду под (1).
- (2) С лявата ръка се измива тялото от кръста надолу - отпред, после отзад с течаща вода.
- (3) Отново се измиват ръцете както в (1) и след това се извършва цялостното Ууду, както е описано в предната глава, но без да се измиват краката.
- (4) Главата се полива три пъти с вода, така че главата и косата да се намокрят напълно. Жените не е нужно да разплитат косите си.
- (5) Полива се с вода дясното, след това лявото рамо, и течащата вода надолу се разпределя по цялото тяло. Това се повтаря още 2 пъти. Трябва да се внимава да не остане неизмита част от тялото.

²⁶ Погледни част (д) от тази глава.

²⁷ Погледни предходната Глава

(6) Най-накрая се измива десния, след това левия крак, по начина по които е описано в предната глава за ууду.

С това Гусл е завършено.

След извършването на ритуалното измиване се казва следната дуа:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

*Allahumma-g- 'alni mina-t-tau-wa-bin,
wag-'aini mina-l-mutattahi-riin.*

*Аллахумма-дж-ални мина-т-тау-уа-бин,
уа дж-ални мина-л-мутаттахирин.*

О Аллах, направи да съм един от покаяващите се
и направи да съм един от прочистващите се.

Може да се добави, че човек трябва винаги да внимава да ухае на хубаво; Пророкът (а.с.с.) обичал хубавите аромати и препоръчвал парфюмирането преди посещението на джамията (естествено не прекалено). Жените обаче не трябва да слагат парфюм, когато излизат от къщи, за да не привличат чуждото внимание върху себе си.

в) Таямум, "заместител" на измиването. التَّيْمُمُ

Думата "таямум" по принцип означава "запътване" . В Ислямското право означава "отправянето към земята", за да се потрият ръцете и лицето с нея с намерението да бъде извършено ритуалното почистване. Закономерността на таямум се вижда от Корана, Сунната и от консенсуса на учените (иджма*).

Легитимността му се доказва чрез следния аят 43 в Сура 4 (Ан-Ниса, Жените):

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٤٣﴾

„О, вярващи, не пристъпвайте към молитвата, когато сте пияни, додето вече знаете какво говорите; нито омърсени, освен ако сте пътници, докато не се окъпете! И ако сте болни или на път, или някой от вас е дошъл от нужника, или сте обладавали жени, а не сте намерили вода, тогава потърсете чиста земя и натрийте лицата и ръцете си. Аллах е извиняващ, опрощаващ.“

В Сунната таямум се доказва чрез изказването на пророка Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари):

جُعِلَتِ الْأَرْضُ كُلُّهَا لِي مَسْجِدًا وَطَهُورًا ، فَأَيْنَمَا أَدْرَكْتُ رَجُلًا
مِنْ أُمَّتِي الصَّلَاةُ فَعِنْدَهُ طَهُورُهُ

"Цялата земя е направена за мен и за моята общност като място за молитва и средство за почистване; където и да се намира някой от моята общност, когато дойде времето за молитва, (там) той ще има нещо, с което може да се почисти."²⁸

Кога е разрешено да се прави Таямум?

Таямум е позволен за този, който е бил замърсен – при малко замърсяване (хадат асгар) или голямо замърсяване (хадат акбар) – в къщи или по време на пътуване, ако са налице следните причини:

- Ако човек не намери вода или има съвсем малко вода, която не е достатъчна за ритуалното измиване.
- Ако човек е наранен или болен и се опасява, че използването на вода може да усложни болестта и да удължи лечението, без значение дали знае това от опит или от някой доверен лекар.
- Ако водата е много студена и човек смята, че може да си навреди, ако я използва. Същевременно обаче трябва да са изпълнени и други условия: не трябва да е налице възможността за затопляне на водата, дори ако трябва да се плати за това, и трябва да е невъзможно да се намери баня.
- Ако наблизо се намира вода, но човек се страхува за себе си, за честта си и собствеността си и да се отдели от съпътниците си или ако враг му препречва пътя до водата, без значение дали този враг е човек или друго същество. Освен това таямум може да се прилага, когато човек е затворен или не може да достигне

²⁸ Предадено от Абу Уама при Ахмад.

до водата, поради липса на нещо (например въже или кофа при кладенец); във всички тези случаи наличието на вода е все едно че я няма. Също така е позволено да се прави таямум, ако някой се страхува при опита да си набави вода, да не го заподозрат без причина, че е извършил нещо забранено или наказуемо и по този начин да изгуби достойнството си.

- Ако на човек му трябва водата в момента или за бъдеще за себе си или за някой друг, дори когато става въпрос за куче, което не хапе или пък ако му трябва за измесването на хляб, за готвене или за премахването на мръсотия при наличието на която не може да се очаква снисхождение от Аллах(т). В тези случаи се прави таямум и наличната вода се спестява.
- Ако човек е в състояние да използва вода, обаче се страхува, че времето за молитвата ще отmine, докато извършва ритуалното измиване (ууду) или цялостното измиване (гусл). Тогава се прави таямум и молитвата се извършва, без след това да е необходимо да се повтаря.

Земята, която се използва за таямум:

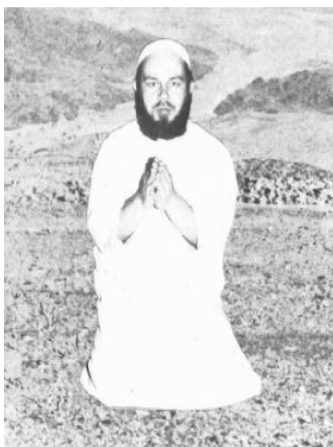
Позволено е да се прави таямум с чиста земя и с всичко, което по вида си е като земята, като пясък, както се разбира в Корана (4:43) от думите на Аллах, Всевишния: **"...тогава потърсете чиста земя и натрийте лицата и ръцете си..."** Учените по езикознание са единодушни, че думата (саъид) "земя, под" означава повърхността на земята, независимо дали е от пръст или от друг състав.

Начинът, по които се извършва таямум:

Първо се казва намерението (ния), да се извърши таямум, така както се прави при ууду или при молитвата.

След това се казва "Басмала" и с двете ръце се потупва върху чистата земя.

Ръцете се потъркват за малко една в друга за да се премахнат залепналите по тях малки частици земя. След това с тях се потърква лицето и всяка рака до лакътя.

Няма по-подходящо и по-ясно описание за това от преданието от Аммар (р), който казал:

«Бях се замърсил – голямо ритуално замърсяване (джанаба) и не намерих вода. Тогава се овалях върху земята и след това направих молитвата. Разказах на пророка (а.с.с) за това и той ми каза: „Достатъчно щеше да ти е да потупаш ръцете си върху земята, тогава да ги потъркаш една в друга и след това да потъркаш лицето си с тях и всяка рака до лакътя”.»²⁹

От този хадис се разбира, че е достатъчно еднократно потупване върху земята, че (освен потъркването на лицето) е достатъчно да се прокара всяка ръка по другата и че този, който прави таямум трябва да изтупа ръцете си или да издуха пясъка от тях, за да не изпраши лицето си.

Нещата, които се позволяват чрез таямум:

Таямум е заместител на *ууду* и *гусл* при липсата на необходимата за тях вода. И затова чрез него се позволява това, което се позволява чрез *ууду* и *гусл*, а именно извършването на молитвата (*салах*), докосването на Корана и пр.

Идването на времето за молитвата не е предпоставка за важенето на таямум. Така, след като е извършил веднъж таямум мюсюлманинът може да прави колкото си иска задължителни и незадължителни молитви. Условие за това е, че през това време не прави нищо което да разваля таямума му (погледни следващия параграф); тук за *таямум* важи същото, което важи и за *ууду*.

Абу Дарр (р) предава, че пророкът (а.с.с) е казал: "Земята е средство за почистване за мюсюлманина, дори да не намери вода в продължение на десет години. Но ако намери, тогава тя трябва да докосне кожата му, защото това е по-добре."³⁰

Нещата, които развалят таямум:

Всичко, което разваля *ууду* (виж. ритуалното замърсяване), разваля и таямум, защото той е заместител на *ууду*.

Наличието на вода, както и възможността да я използваме и да достигнем до нея разваля таямум, дори преди това да не е било възможно и да не е имало водата. Но ако човек вече е направил молитвата с направения таямум и след това намери вода, която може да използва, тогава не е необходимо да се повтаря молитвата, дори да има още време до следващата. Но ако имаме възможността да

²⁹ Предадено от Ад-Даракутни, Ал-Бухари и Муслим.

³⁰ Предадено от Ахмад

достигнем до вода и още не сме довършили молитвата, то тогава ритуалната чистота се разваля. В този случай трябва да се измием с водата и да повторим започнатата молитва.

г) Масх, поглаждането المَسْحُ

Масх наподобява миене на покритата част от тялото чрез прокарване на мокрите пръсти по нея.

Масх може да замести миенето на краката при ууду. По мнението на някои ислямски школи това може да се прави при определен вид "обувки / чорапи": те трябва да се угъват така, че да може да се прави молитвата с тях; трябва да покриват краката до кокалчето и трябва да не пропускат вода. Други ислямски школи казват, че масх може да се прилага и върху дебели чорапи.

Масх се прави, като вместо да се мият краката при ууду, се прокарва мократа ръка от пръстите на краката до глезена върху обувката или чорапа.

При условие, че човек е обул обувките или чорапите в състояние на ритуална чистота след едно ритуално измиване, то тогава масх може да се извършва в продължение на 24 часа при всяко миене, а като пътуващ дори в продължение на 72 часа.

Ако влезне вода в обувките или през чорапите, тогава масх се разваля.

Препоръчва се обаче човек да се откаже от масх и при възможност краката да се мият изцяло.

Ако някой е наранен или си е счупил някоя кост, така че да трябва да носи превръзка или шина, тогава нараненият прокарва мократа ръка върху превръзката или шината без да мокри нараненото място. По същия начин се слага превръзка и се минава с мократа ръка по нея, ако е възможно допира с водата до раната да влоши състоянието на наранения. При това не е важно дали частта, на която е сложена шина или превръзка, преди това е била ритуално чиста. Няма никакви ограничения във времето, в което може да се извършва измиването по този начин, щом като наличието на шина или превръзка е нужно. По този начин придобитата ритуална чистота се разваля чрез същите неща, които развалят ууду и таямум, но тук също и като бъде премахната шината или превръзката.

д) Ритуалното замърсяване

تَوَاقِضُ الْوُضُوءِ

Състоянието на ритуалната чистота (тухур) се прекратява чрез ритуалното замърсяване, така че при следващата молитва е необходимо ново измиване. В някои случаи ритуалната чистота се възстановява чрез ууду³¹, а в други е необходимо извършването на гусл³².

Извършването на ууду е необходимо след:

- Ходене по нужда
- Подмокряне
- Изпускане на газове
- Спане
- Безсъзнание

Лекар, който се докосва до кръв на наранен, или майка, която повива детето си, не загубват по този начин ритуалната си чистота.

Сунна е след използването на тоалетната, ако имаме възможност, да се измиеме с вода – с лявата ръка и с течаща вода – например чрез използването на каничка – в посока отпред назад. Ако не сме имали възможността за това измиването трябва да се навакса по възможност преди извършването на ууду.

Особености:

Ако човек страда от определена болест, която непрекъснато причинява ритуалната му нечистота по горе посочените причини, като например кръвотечение от носа, капене на урина или течение от

³¹ Виж раздел (а) в тази глава

³² Виж раздел (а) в тази глава

дебелото черво, то тогава също се постига ритуалната чистота чрез ууду. При всички случаи обаче за следващата молитва измиването трябва да се извърши наново. Същото важи за жените, при кръвотечение извън менструацията или следродилния период.

Гусл се изисква след:

- Полов акт (Джанаба)
- Отделяна не сперма (Джанаба)
- Преминаване на менструацията
- Изтичане на следродилното кръвотечение
- Смърт
- Миене на мъртвец (само при някои ислямски школи)

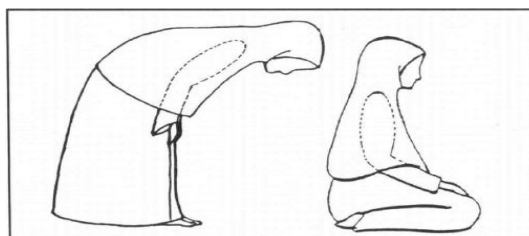
Освен това Гусл се препоръчва на новоприелите Исляма.

2. Ритуална чистота на облеклото и покриване на голотата

طَهَارَةُ الْمَلَائِسِ
وَسِتْرُ الْعَوْرَةِ

Това са двете условия за важенето на молитвата. Ритуална чистота на дрехите означава, че по тях не трябва (в нормалния случаи) да има петна от човешки или животински екскременти. Замърсяване от прах или петна по принцип не причинява ритуална нечистота на дрехата, но по възможност те трябва да се избягват, защото е Сунна облеклото да бъде чисто и изрядно.

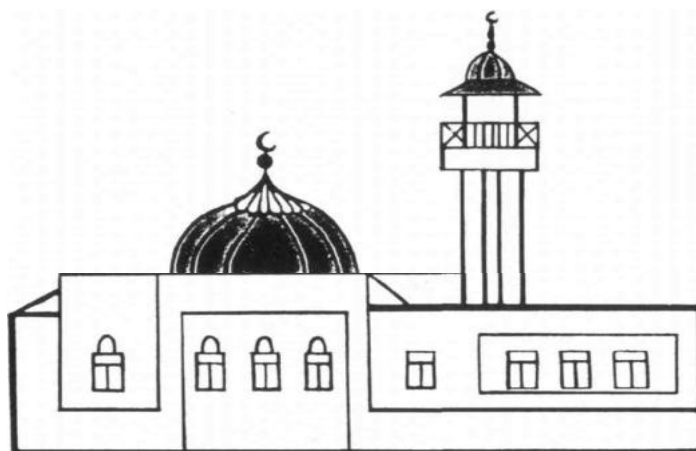
Покриване на голотата означава, че по преобладаващото мнение мъжът трябва да е покрит най-малкото от пъпа надолу до коляното. В нормалния случаи трябва да е напълно облечен и то така, че облеклото между талията и коляното да не е прекалено тясно.

При жената трябва да е покрито цялото тяло без ръцете и лицето, и то така, че формите на тялото да са действително скрити. Препоръчително е при извършването на молитвата да се облича голямо покривало, което да се спуска надолу по цялото тяло.

3. Ритуалната чистота на мястото за молитва

طَهَارَةُ مَكَانِ الصَّلَاةِ

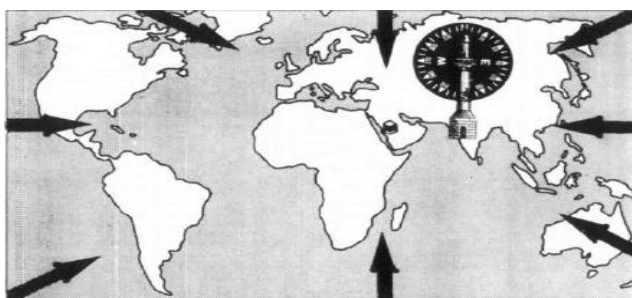

Това е третата предпоставка за признаването на молитвата. Означава, че мястото за молитва трябва да е чисто и да няма човешки или животински екскременти.

Освен това мястото за молива трябва да е чисто, било то в помещение или на открито. Това се постига, като молитвата се прави на чиста подложка (например килимче за молитва, връхна дреха и др.).

4. Приемане на посоката за молитва (Кибла)

سِتْقَابُ الْقِبْلَةِ

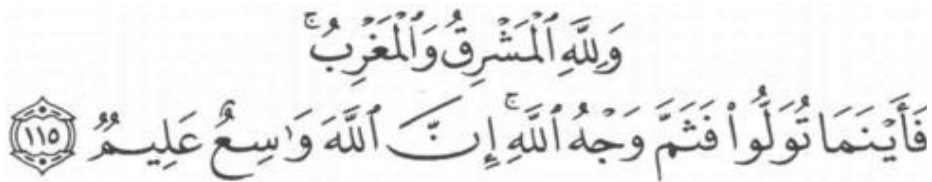
Четвъртата предпоставка за зачитането на молитвата е приемането на посоката за молитва към Каба в Мекка. В Корана (2:150) се казва:

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهُ

**"Откъдето и да тръгнеш, обръщай лице към
Свещената джамия"**

Каба е била построена от Абрахам (а.с.) и синът му Исмаел (а.с.) върху тогава съществувалите основи - двамата се молили на Аллах, Единия и Единствения Бог, Който се почита от днешните мюсюлмани. Този, който не знае къде е Кибла и по късно установи, че се е молил в грешна посока не е нужно да повтаря молитвата. Предпоставка за това обаче е вярващият винаги да полага сериозни усилия да заеме правилната посока.

За това четем в Корана (2:115):

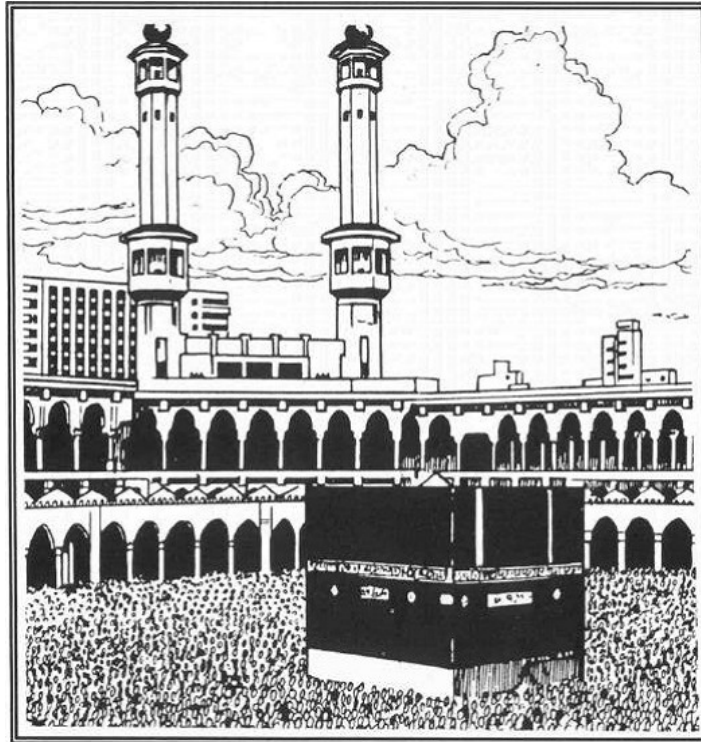
"На Аллах принадлежи и изтокът, и западът, и накъдето и да се обърнете, там е Ликът на Аллах. Аллах е всеобхватен, всезнаещ."

Този еднакъв начин за молене на Бог, насочено към едно централно място, характеризира единството на вярващите като общност и е така един свързващ фактор в Исляма.

Кибла
Кибла за България (югоизток)

Каба в Мекка, която почти непрекъснато се обикаля от вярващите в посока обратна на часовниковата стрелка по един определен ритуал, се превръща с това кръгово движение на вярващите в известна степен в център, около който се върти целият ислямски свят.

5. Спазване на времето за молитва

المُحَافَظَةُ عَلَى
أَوْقَاتِ الصَّلَاةِ

Предписаното време за молитва знаем от различни указания в Корна и с детайли от така наречения "Хадис-Джибрил", в които архангел Гавраил (а.с)³³ се е срещнал в два последователни дни с пророка Мухаммед (а.с.с) и в първия ден му обяснил началното време за определените молитви, а на втория - крайното³⁴. Съобразно с това, времето за молитва е както следва:

³³ Арабски: Джибрил

³⁴ Предадено от Ал-Бухари, Ахмад, Ан-Насаи и Ат-Тирмиди

(1) За молитвата Фаджр или Субх صَلَاةُ الْفَجْرِ

От започването на развиделяването до изгряването на слънцето.

(2) За молитвата Зухр: صَلَاةُ الظُّهْرِ

От започването на движението на слънцето надолу след преминаването на зенита до началото на Аср молитвата.

(3) За молитвата Аср: صَلَاةُ الْعَصْرِ

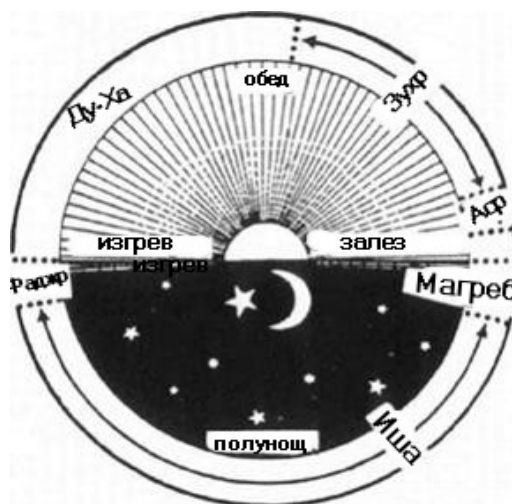
От времето, в което сянката на даден обект е по-дълга от самия обект – включително и обедната сянка – до залеза на слънцето.³⁵

(4) За молитвата Магреб: صَلَاةُ الْمَغْرَبِ

От залеза на слънцето до края на свечеряването и настъпването на пълната тъмнина.

(5) За молитвата Иша: صَلَاةُ الْعِشَاءِ

От настъпването на пълната тъмнина до здрачаването.

Диаграма на часовете за молитва

³⁵ Това описание важи само за южните ширини. За областта в Европа обръщаме внимание към "Календар на часовете за молитва", който може да се получи във всеки ислямски център и в джамията.

Тези часове трябва непременно да се спазват, тоест обикновено не е позволено молитвите да се правят по-рано или по-късно. Ако една молива се направи, преди настъпилото за нея време, то тя по принцип е невалидна. Желателно е моливите да се извършват в началото на времето им, особено вечерната молитва (магреб). (Сравни условията за "събирането на две молитви" в раздела "молитвата на пътуващия.")

И така всеки ден започва с една молитва и завършва с една молитва. По този начин се дава възможност на вярващия да се помоли за утеха и подкрепа в началото на деня, а в края на деня - за прошка за извършените лоши неща и да благодари за всичко добро, което денят му е донесъл.

Забранени часове الأوقات المنهية عن الصلاة فيها

Към споменатите часове, в които трябва да се извършват съответните молитви, има обаче и часове, в които е забранено да се прави молитва. Те са ни предадени чрез различни хадиси:

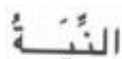
- След извършването на молитвата фаджр до изгряването на слънцето
- По време на изгрева на слънцето
- Времето, в което слънцето е точно в зенита си.
- След молитвата аср до залеза на слънцето.
- По време на залеза на слънцето.

Фард молитви, които трябва да се наваксат, например заради успиване или забравяне, не са включени в това правило, т.е. те трябва да се направят веднага след като сме си спомнили, дори да е в горе посочените забранени моменти.

Що се отнася до нафил моливите в това отношение има две основни мнения: Ученият Ахмад Ибн Хамбал казва, че в посоченото забранено време не е позволено да се извършват нафил молитви, защото в това време има обща забрана за тези молитви. В сравнение с това ученият Аш-Шафии е на мнение, че нафил моливи, за които има особена причина - като например влизането в джамия - могат да се извършват също и в забраненото време.

Ако например някой е изпуснал времето за сутрешната молитва, наваксва също и нафил молитвата преди да дойде времето за следващата фард молитва. Трябва да го направи, ако вече е имал намерението да извърши определена нафил молитва, но след това не я е направил навреме по някаква причина; тъй като нията за една молитва е обещание към Аллах (т) и трябва да се изпълнява.

6. Намерение (ния) за молитвата

Направената ния за някоя молитва е шестата предпоставка за валидността на молитвата.

Това намерение не трябва да се изказва на глас, но молещия се трябва да е наясно, коя молитва иска да направи, дали например преди следобедната молитва иска да направи първо нафил молитвата или да започне направо с фард молитвата.

Например може да си каже (наум): "Възнамерявам да направя два раката³⁶ нафил молитва преди следобедната ми молитва за Аллах Всемогъщия с надеждата, да постигна Неговата благосклонност и милост."

---

³⁶ Ракат (дословно "поклон"); описва част от молитвата. Виж следващите две глави.

Г. Брой на ракатите във всяка една молитва

عَدَدُ الرُّكُوعَاتِ فِي كُلِّ صَلَاةٍ

Всяка една от петте фард молитви съдържа следния брой ракати:

Сутрешна молитва (Фаджр): 2

Обедна молитва (Зухр): 4

Следобедна молитва (Аср): 4

Вечерна молитва (Магреб): 3

Нощна молитва (Иша): 4

Освен това има 10 Нафил Ракати, които се наричат "Сунна муаккада", защото пророкът (а.с.с) винаги ги е правил:

Преди Фаджр: 2

Преди Зухр: 2

След Магреб: 2

След Иша: 2

И освен тях има и Нафил Ракати, които се казват "Сунна гаир муаккада", защото пророкът (а.с.с) понякога ги е правил и то допълнително към горе посочените:

Преди и след Зухр: по 2

Преди Аср: 2 или 4

След Азан³⁷ преди Магреб. 2

Преди Иша: 2

Особено внимание се обръща на една определена нафил молитва, а именно така наречената "вitr молитва"³⁸, която се състои от нечетен брой ракати. Правенето на vitr молитвата се препоръчва на вярващите; тя е по характер по близка до фард молитвата отколкото са нафил молитвите. Времето за "vitr молитвата" е между Иша и Фаджр.³⁹

³⁷ Първият повик за молитва

³⁸ Виж глава К (1)

³⁹ сравни приложението към „молитвата през ноща“ /тахаджуд/

Д. Описание на фард и на нафил молитвите

كَيْفِيَّةُ الصَّلَاةِ فِي الْفَرِيضَةِ وَالنَّافِلَةِ

Молитвите са споменати като закон в многобройни аяти от Корана, но тяхната форма не е описана там с всички подробности.

В Корана обаче се намират шестте съставни елемента на молитвата:

- 1) Тахрим
- 2) Рецитиране на Корана
- 3) Руку
- 4) Суджуд
- 5) Ташахуд
- 6) Таслим или Тахлил

Описанието на молитвата намираме в хадисите. Основата на всички тези определения и закономерности представлява хадисът, в който пророкът (а.с.с) казва:

"Молете се така както сте ме виждали да се моля."⁴⁰

При единична молитва не се говори на глас, но не трябва да се говори и само наум, устните и езикът трябва да се мърдат, защото иначе молитвата не е валидна.

При молитвата погледа се насочва към мястото, върху което при поклона подът се докосва с челото. Очите нито трябва да се затварят, нито да се гледа към небето.

Поглед насочен към мястото на поклона

⁴⁰ Предадено от Ал-Бухари

1. Тахрим **التَّحْرِيمُ**

След като човек е изпълнил описаните в глава В предпоставки, следва същностното откриване на молитвата с "Такбир⁴¹ ат-тахрим" (наречен също така и "Такбир ал-Ихрам"):

Мъжът повдига ръцете си на височината на ушите и казва:

الله أكبر
Allahu akbar.
Аллаху акбар.
Аллах е по-Голям.

Жената повдига ръцете си на височината на раменете и казва също:

الله أكبر
Allahu akbar.
Аллаху акбар.
Аллах е по-Голям.

⁴¹ думите „Аллаху Акбар“

След това мъжът поставя дясната си рака върху лявата над пъпа и то така че горната да покрива долната и при това палецът и показалецът на дясната ръка да обгръщат китката на лявата.

Жената поставя ръцете по същия начин, но така че да покрива гърдите си по този начин. (По малекитската ислямска школа е позволено също да се оставят двете ръце свободно до тялото встрани.) С това вярващият е прекратил връзката си с външния свят и така се намира в мислите си пред Аллах (т). Това действие се нарича Тахрим. От сега нататък молещият се трябва да отбягва всичко, което може да развали молитвата му.⁴²

После молещият се казва една кратка възхвална молитва (дуа), например във вида, в който е предадено от Умар (р):⁴³

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ
وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

*Subhanaka-llahumma wa bi-hamdika, wa tabaraka-s-muka,
wa ta'ala Gadduka, wa la ilaha gairuk.*

⁴² Погледни Глава Е

⁴³ Предадено от Муслим и Ад-Даракутни

Субханака-ллахумма уа би-хамдика, уа табарака-с-мука,
уа та'ала джаддука, уа ла илаха гайрук.

Пречист си Ти, о, Аллах, и хвала на Теб!
Благословено е Твоето име и е всевишно Твоето величие.
Няма друг Бог освен Теб!

2. Рецитиране не Корана

قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ

Първите два раката на молитвата фаджр както и първите два на магреб и на иша молещият се рецитира на глас, останалите и тези при молитвите зухр и на аср обаче без глас.

Вярващият моли Аллах (т) за закрила от проклетия дявол и казва:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

A'udu billahi mina-S-Saitani-r-ragim
Ауду биллахи мина-ш-шайтани-р-раджим
Взимам закрила при Аллах от проклетия дявол.⁴⁴

Сега следва рецитирането на Корана, а именно с първата сура в Корана, Ал-Фатиха (Сура откриване). Тази сура се завършва със стандартния завършек Амин (Амен).

След Ал-Фатиха се рецитира още една Сура от Корана или аяти от някоя сура по избор.

Рецитирането на Корана трябва да бъде на езика на Корана, тоест на арабски език.

На много места в Корана⁴⁵ се казва ясно, че той е низпослан на арабски език - не на някакъв друг. Мюсюлманските учени са единодушни, че Коранът трябва да се рецитира само на арабски, тъй като един превод представлява неговите думи според съответното им значение (самият Коран не може да бъде преведен), а не самия Коран и не бива да се обозначава като такъв.

⁴⁴ Думите "Ауду биллахи мина-ш-шайтани-р-раджим" заедно със Басмала се наричат "А'уду-Басмала".

⁴⁵ Това са: 12 (Юсуф): 2; 13 (Ар-Раад, Гармат):37; 16(Ан-Нахл, Пчелите): 103; 20 (Та Ха): 113; 26 (Аш-Шуара), Поетите): 195; 39 (Аз-Жумар, Талпите): 28; 41 (Фусилат, Разяснените): 3, 44; 43 (Аз-Зухрѳ, Украсата): 7; 46 (Ал-Ахьяф, Пясъчните хълмове):12

Единственото изключение, съгласно фикх⁴⁶, са новоприелите исляма, които при молитвата могат да рецитират съответните аяти от Корана на майчиния си език докато научат арабските; те трябва обаче да полагат усилия това да стане колкото се може по-бързо.⁴⁷

Рецитирането на Корана на арабски е по този начин също един свързващ елемент за мюсюлманите от целия свят.

3. Руку⁴⁸ الرُّكُوع

След завършване на рецитирането на Корана молещят се повдига ръцете си както при "Такбир ат-тахрим" по мнението на някои ислямски школи и казва:

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar.

Аллаху Акбар

По мнение на ханафитската школа, той казва тези думи без да повдига ръцете си.

След това накланя тялото си горе долу до 90° напред и поставя ръцете си на коленете.

Сега казва най-малко три пъти:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

Subhana rabbiya-l-'Azim

Субхана раббия-л-азим

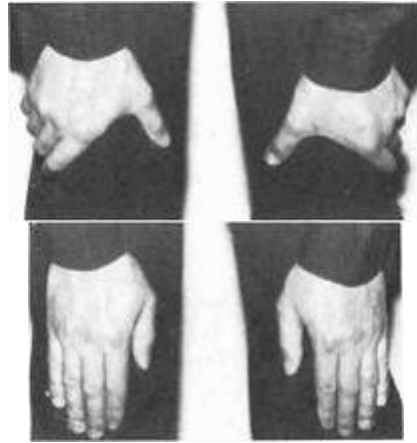
Възхвала за моя Господар - Всемогъщият.

Това навеждане на тялото се нарича Руку.

⁴⁶ ислямските правни науки в широк смисъл

⁴⁷ Да се научи Ал-Фатиха и още една къса Сура така наизуст, че да може да се рецитира за молитвата, е напълно възможно в рамките на няколко дни. И наградата на Аллах е още по-голяма, колкото повече усилия трябва да полага някои при изговарянето на текстовете за молитвата.

⁴⁸ За тези, които се отхвърлят да се покланята пред Аллах (т), Коранът казва: «Горко в този ден за отричащите! И когато им се каже: "Поклонете се!", не се покланят.» (77:47-48)

При изправянето от тази позиция молещият се казва:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

Sami'a-llahu li-man hamidah

Сами а-ллаху ли-ман хамида

Аллах чува онзи, който Го възхваля.

След като се е изправил от тази позиция - нарича се Киям - казва:

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

Rabbana wa laka-lhamd

Раббана уа лака-лхамд

Господарю наш, за Теб е цялата възхвала.

Поглед насочен към
мястото на поклона (суджуд)

4. Суджуд⁴⁹ السُّجُود

След изправеното стоене след Руку следва суджуд (поклонът), към който също се преминава с думите -

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar

Аллаху Акбар

- само че без повдигане на ръцете.

При суджуд мъжът докосва пода със следните части на тялото: с челото, носа, дланите, при което пръстите сочат към посоката за молитва, двете колена и пръстите на краката, които също сочат към посоката за молитва. По някои предания първо се пада на коленете и след това с ръцете и челото се докосва пода, по други ръцете докосват пода преди колената. Челото е между двете ръце, лактите не са на земята, а са разположени под ъгъл нагоре; краката са свити на

⁴⁹ За тези, които отхвърлят поклонът пред Аллах(т) в този живот, Коранът (68:42-43) описва сцената в Съдния ден така: «в Деня, когато ще се разкрият делата и [тези] ще бъдат приканени да се поклонят, а не ще могат. Свели поглед, ще ги покрие унижение, а бяха приканвани да се покланят, когато бяха здрави.»

пръстите. Горната част на тялото се държи колкото е възможно над земната повърхност.

Жената може да прави суджуд като мъжа или по възможност по-прибрано: челото и носът опират пода между двете ръце, и то колкото се може по-близо до колената. Ръцете са разположени на пода и по възможност най-близо до тялото, при което лактите са отпуснати малко зад колената. Пръстите на краката докосват пода и са в посока назад (виж "Примери за положението на тялото на жената по време на молитвата").

В това положение на тялото молещият се казва поне три пъти:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

Subhana rabbiya-l-A'la

Субхана рабия-л-Ала

Възхвала за моя Господар - Всевишният!

В суджуд молещия се е най-близо до Аллах (т) в смирение и боготворене.

Сунна е при суджуд да се възхвалява Аллах (т). Да се моли за прошка и да се казват и други молитви (дуа), като например следната:

اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ اسْتَلَمْتُ
سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ فَصُورَهُ فَأَحْسَنَ صُورَهُ
نَشَقُّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

*Allahumma laka sagattu wa bika amantu wa laka aslamt.
Sagada waghi li-lladi halaqahu fa sau-warahu
fa ahsana su-warah,fa shaqqa sam'ahu wa basarah,
fa tabaraka-llahu ahsanu-l-Haliqiin.*

*Аллахумма лака саджадту уа бика аманту уа лака асламт.
Саджада уаджхи ли-ллади халакаху фа сау-уараху
фа ахсана су-уарах,фа шакка сам'аху уа басарах,
фа табарака-ллаху ахсану-л-Халикиин.*

О Аллах. Кланям се пред Теб,
Вярвам в Теб и Ти се отдавам.
Лицето ми се поклная пред Този,
Който го е сътворил и оформил. Той е направил формата му
добра и е създал слуха и зрението му.
Благословен е Аллах, Най-прекрасният Творец!⁵⁰

В суджуд например можем да се помолим за прозрение. Свързаното с суджуд чувство на сигурност се е изразявало в молитвите на пророка Мухаммад (а.с.с) чрез това, че е продължавал понякога суджда толкова дълго, че хората са си мислели, че е заспал или дори умрял.

След суджуд молещият се заема седнала позиция и казва:

Allahu akbar
Аллаху Акбар

---

⁵⁰ Предадено от Муслим и Ахмад

Мъжете „седят“ върху левия крак, който лежи на пода, докато десният крак се подпира на огънатите пръсти и остава изправен. Ръцете се намират върху бедрата, при което дланите лежат свободно върху тях. Жените може да разположат десния крак свободно встрани на пода.

В това положение се моли за прошка от Аллах (т) със следните думи:

رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي

Рабби агрфир-ли Рабби агрфирли

Господи мой, прости ми. (два пъти)

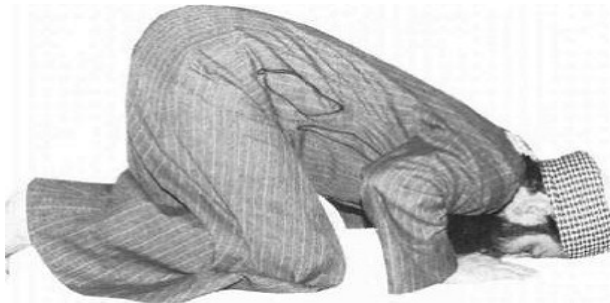
или:

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَأَرْحَمْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي وَأَرْزُقْنِي

Rabbi-gfir li, war-hamni, wa 'afini wah-dini, war-zuqni

Рабби-гфир ли, уар-хамни, уа 'афини уах-дини, уар-зукни

Господи мой, прости ми, смили се над мен, дай ми напътствие и се грижи за мен.

След първия суджуд следва втори, по същия начин като първия. Той също се въвежда с Такбир, тоест с думите:

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar

Аллаху Акбар

Частта от молитвата от откриващия такбир (Такбир аттахрим) до след втория суджуд се нарича Ракат (рекят).

При изправянето за втория ракат се казват отново думите на такбира -

اللَّهُ أَكْبَرُ
Allahu akbar
Аллаху Акбар

- обаче без да се повдигат ръцете.

Вторият ракат се извършва както първия, само че започва директно с рецитирането на Корана, с Ал-Фатиха.

5. Ташахуд **التَّشَهُدُ**

Първият Ташахуд. **التَّشَهُدُ الْأَوَّلُ**

След втория суджуд на втория ракат се заема същата седнала позиция както между двата суджуда и се казва Ташахуд. Той гласи:

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

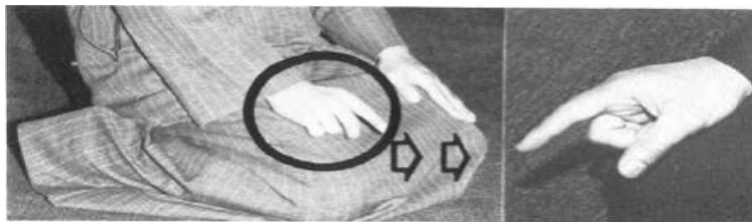
***At-tahi-yatu li-llahi was-salawatu wat-Tai-yibat.
As-salamu 'alaika ai-yuha-n-nabyyu
wa rahmatu-llahi wa barakatuh.
As-salamu 'alaina wa 'ala 'ibadi-llahi-s-salihiin.
Ashhadu alla ilaha illa-llah, wa ashadu anna Muhammadan
'abduhu wa rasuluh.***

***Ат-тахи-яту ли-ллахи уас-салауату уат-Тай-йибат.
Ас-саламу 'алайка ай-юха-н-набию
уа рахмату-ллахи уа баракату.
Ас-саламу 'алайна уа 'ала 'ибади-ллахи-с-салихиин.
Ашхаду алла илаха илла-ллах, уа ашхаду анна Мухаммадан
'абдуху уа расулу.***

**Всяко отдаване на чест,
молитви и добри дела се полагат на Аллах.
Мир да бъде с теб, о Пратенико,
и милосърдието от Аллах и благословията Му.
Мир да бъде с нас и за праведните раби на Аллах.
Свидетелствам, че няма друг Бог освен Аллах
и свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб
и пратеник.**

Когато при Ташахуд се стигне до думите -

***Ashhadu alla ilaha illa-llah
Ашхаду алла илаха илла-ллах***

- по указание на някои ислямски школи се повдига показалеца на дясната ръка нагоре, по указание на други, показалеца се движи през целия Ташахуд нагоре надолу.⁵¹

При молитви, които се състоят от повече от два раката, молещият се изправя след тази първа част на ташахуд и прави следващия ракат. При това рецитирането на Корана се състои от:

- При Фард молитвите само от Ал-Фатиха
- При Нафил молитвите, както описахме, от Ал-Фатиха и още една част от Корана.

⁵¹ По един хадис на пратеника на Аллах (а.с.с) този начин на удостоверяване на единството на Аллах чрез положението на пръста изразява една демонстративна сила срещу сатаната.

Последният Ташахуд

التَّشَهُدُ الْآخِرُ

При молитви, състоящи се от два раката, към горе описаната първа част на Ташахуд се включва и следната втора част:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

***Allahumma salli 'ala Muhammad
wa 'ala ali Muhammad, kama salaita 'ala Ibrahim
wa 'ala ali Ibrahim.***

***Wa barik 'ala Muhammad wa 'ala ali Muhammad,
kama barakta 'ala Ibrahim
wo 'ala ali Ibrahim, fil-'alamin.
Innaka hamidu-m-magid.***

***Аллахумма салли 'ала Мухаммад
уа 'ала али Мухаммад, кама салаита 'ала Ибрахим
уа 'ала али Ибрахим.***

***уа барик 'ала Мухаммад уа 'ала али Мухаммад,
кама баракта 'ала Ибрахим
уа 'ала али Ибрахим, фил-'аламин.
Иннака хамиду-м-маджид.***

О, Аллах, благослови Мухаммед и семейството на Мухаммед, както си благословил Ибрахим и рода на Ибрахим! И дари благодат на Мухаммед и на семейството на Мухаммед, както си дарил благодат на Ибрахим и на рода на Ибрахим във всички светове. Ти си преславен, велик.

След тези думи може да се казват молитвички (дуа), например:

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا
وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ
وَأَرْحَمَنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

**Allahuma inni zalamtu nafsi Zulman katira,
wa la yagfiru-d-dunuba illa ant,
fag-fir li magfiratan min 'indika war-hamni,
innaka anta-l-gafuru-r-rahim.**

**Аллахума инни заламту нафси зулман катсира,
уа ла ягрфиру-дзунуба илла ант,
фагр-фир ли магрфиратан мин 'индика уар-хамни,
иннака анта-л-графуру-р-рахим.**

**О Аллах. Аз сам се отнесох несправедливо към себе си,
и никой не прощава греховете освен Теб.
Прости ми и направи прошката да е
милостиня от Теб, и се смили над мен.
Наистина Ти си Прощаващия, Милостивия.⁵²**

По ханафитската школа може също да се каже:

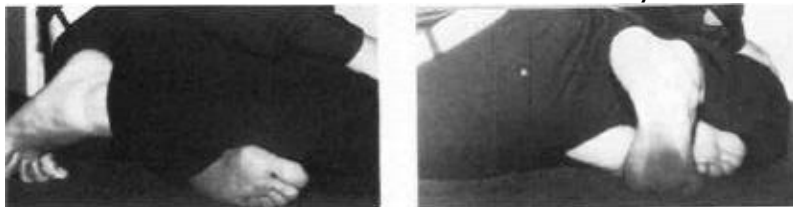
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

**Rabbana atina fid-dunya hasanat,
wa-fil-ahirati hasanat, wa qina 'adaba-n-nar.**

**Раббана атина фид-дуня хасанат,
уа-фил-ахирати хасанат, уа кина 'адаба-н-нар.**

**Господи, въздай ни добрина в земния живот
и добрина в отвъдния!
И опази ни от мъчението на Огъня!⁵³**

Може обаче да се казват и свободно по желание молитви (дуа). При молитви по-дълги от два раката сядаме след последня суджуд по обяснения начин и казваме двете части на Ташахуд.

صِفَةُ الْجُلُوسِ لِلتَّشَهُدِ

седналото положение по време на Ташахуд

⁵² Предадено от Бухари и Муслим

⁵³ Коран (2:201)

6. Таслим или Тахлил التَّسْلِيمُ أَوْ التَّحْلِيلُ

Молитвата се завършва като главата се обръща първо надясно и се казва:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

As-salamu 'alaikum wa rahmatu-llah
Ас-саламу 'алейкум уа рахмату-ллах
Мир вам и милосърдието на Аллах

След това главата се обръща наляво и се повтаря същото изречение. При това очите се насочват към съответното рамо.

На арабски това действие се нарича Таслим (поздрав с думите "Ас-саламу алейкум уа рахмату-лла") или също така Тахлил (разпускане,

освобождаване), така да се каже човек е освободен от разговора с Аллах и може отново да се занимава със земните задачи и проблеми. Всички неща, които са забранени по време на молитвата⁵⁴, като говоренето, отново са позволени.

С това се приключва „положението на забрана“, което се е въвело с „Такбир ат-тахрим“.

Ако сме направили грешка по време на молитвата или се съмняваме, дали не сме направили един ракат повече например, то тогава се правят 2 допълнителни суджуда, т. нар. Суджуду-сахв (Суджуд на забравянето).

За това има няколко възможности:

Двата суджуда могат да се направят в последния ракат след първата част на ташахуд. След завършването на тази първа част главата се обръща първо надясно, както е описано при таслим и се казва:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

As-salamu 'alaikum wa rahmatu-llah.

Ас-саламу 'алейкум уа рахмату-ллах

Мир вам и милосърдието на Аллах.

Тогава се прави два пъти суджуд. В суджуд се казва най-малко три пъти:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

Subhana rabbiya-l-a'la,

Субхана раббия-л-ала

Възхвала за моя Господар - Всевишният!

След това се казват двете части на Ташахуд и молитвата се завършва с Таслим на двете страни.

Двата суджуда могат да се извършат също така както е описано след втората част на ташахуд или чак след таслим.

Ако при забравянето става въпрос за някоя предписана част на молитвата, като например един ракат, то тогава тя се наваксва преди двата суджуда.

---

⁵⁴ Погледни глава Е

След Таслим или Тахлил, вярващия моли Аллах(т) за прошка с думите:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

Astagfiru-llah - Astagfiru-llah - Astagfiru-llah

Астагрфиру-ллах - Астагрфиру-ллах - Астагрфиру-ллах

Моля Аллах за прошка (три пъти).

и после казва:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ
تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

***Allahumma anta assalam wa minka assalam
tabarakta wa ta 'alaita ya-dal-galali wal-ikram.***

***Аллахумма анта ассалам уа минка ассалам
табаракта уа та 'алайта я-дал-джалали уал-икрам***

**О Аллах, Ти си Мира, и от Теб идва мирът. Благословен и
Величествен си Ти, Господар на величието и честта.⁵⁵**

Сега може да се заеме удобна позиция. Тогава се казват 33 пъти думите:

سُبْحَانَ اللَّهِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ
اللَّهُ أَكْبَرُ

***Subhana-llah.
Al-hamdu li-llah.
Allahu akbar.***

***Субхана-лла.
Ал-хамду ли-лла.
Аллаху акбар.***

**Възхвален да е Аллах.
Хвала на Аллах.
Аллах е по-Голям.**

⁵⁵ Предадено от Муслим и други

При това отделните думи може да се отброяват с броеница (мисбаха) или по-добре и за предпочитане със свивките на пръстите - понеже по сунната носи благословия на тялото.

Към това могат да се добавят и още други молитви (дуа). Едно изказване на пророка (а.с.с) доказва това:

"Има две особености, чрез които един мюсюлманин ще влезне в Рая, ако винаги ги изпълнява. Те са лесни, обаче са малко онези, които се придържат към тях: След всяка (задължителна) молива се казва 10 пъти "Субхана-лла", 10 пъти "Алхамдулилла" и 10 пъти "Аллаху акбар"; това прави 150 пъти с езика и 1500 върху везната.- Пратеника на Аллах ги брой на частите на пръстите.- Та кой от вас извършва за един ден и една нощ 2500 лоши дела?" Някой попитал: "Как да не ги изпълняваме?", след което Пратеника продължи: "Като някой от вас е готов с молитвата, сатаната идва при него и го кара да мисли за това и онова, така че той става и тръгва без да е казал тези думи. И когато легне да спи, сатаната идва при него и го кара да заспи преди да е казал тези думи."⁵⁶

Богослужение и молитви след Таслим

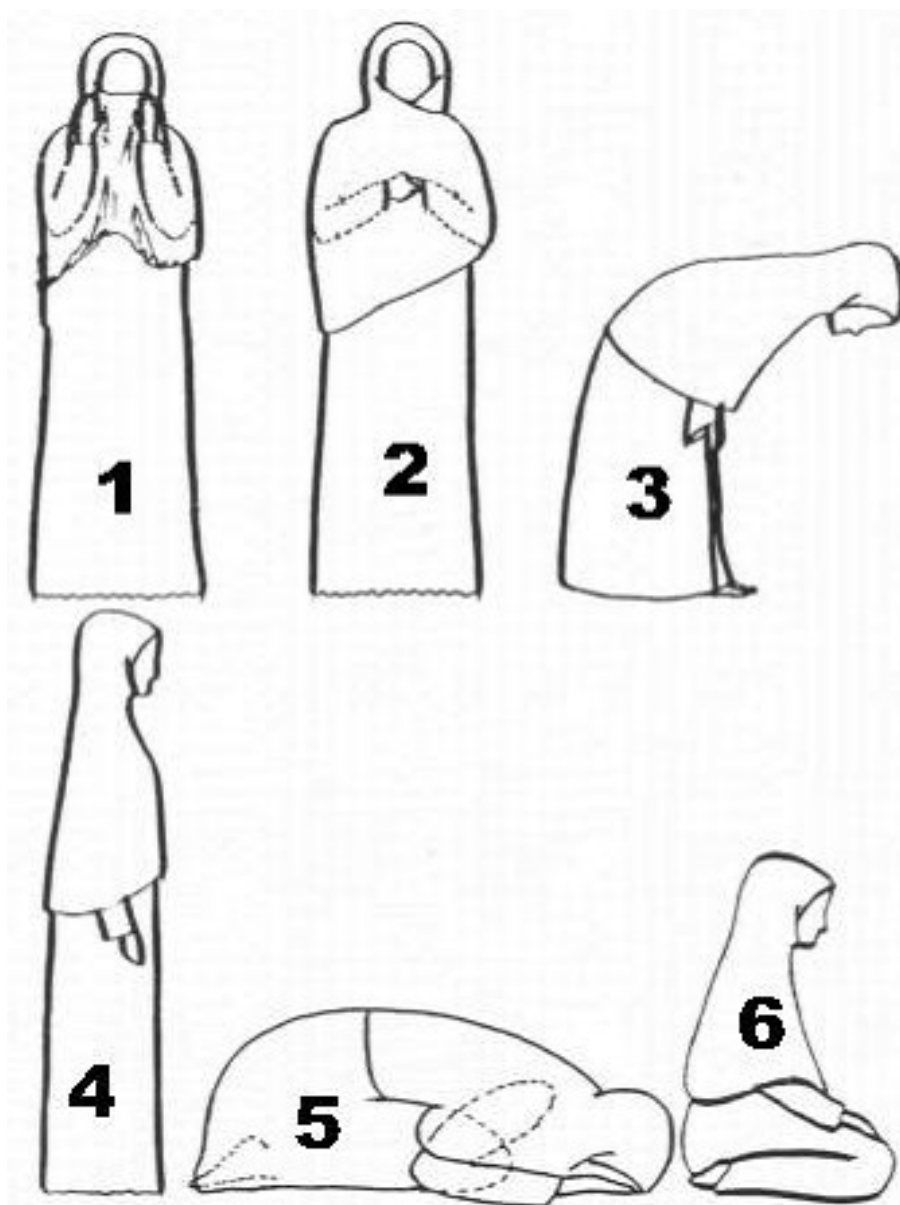
الاذْكَارُ وَالْاَدْعِيَةُ بَعْدَ السَّلَامِ

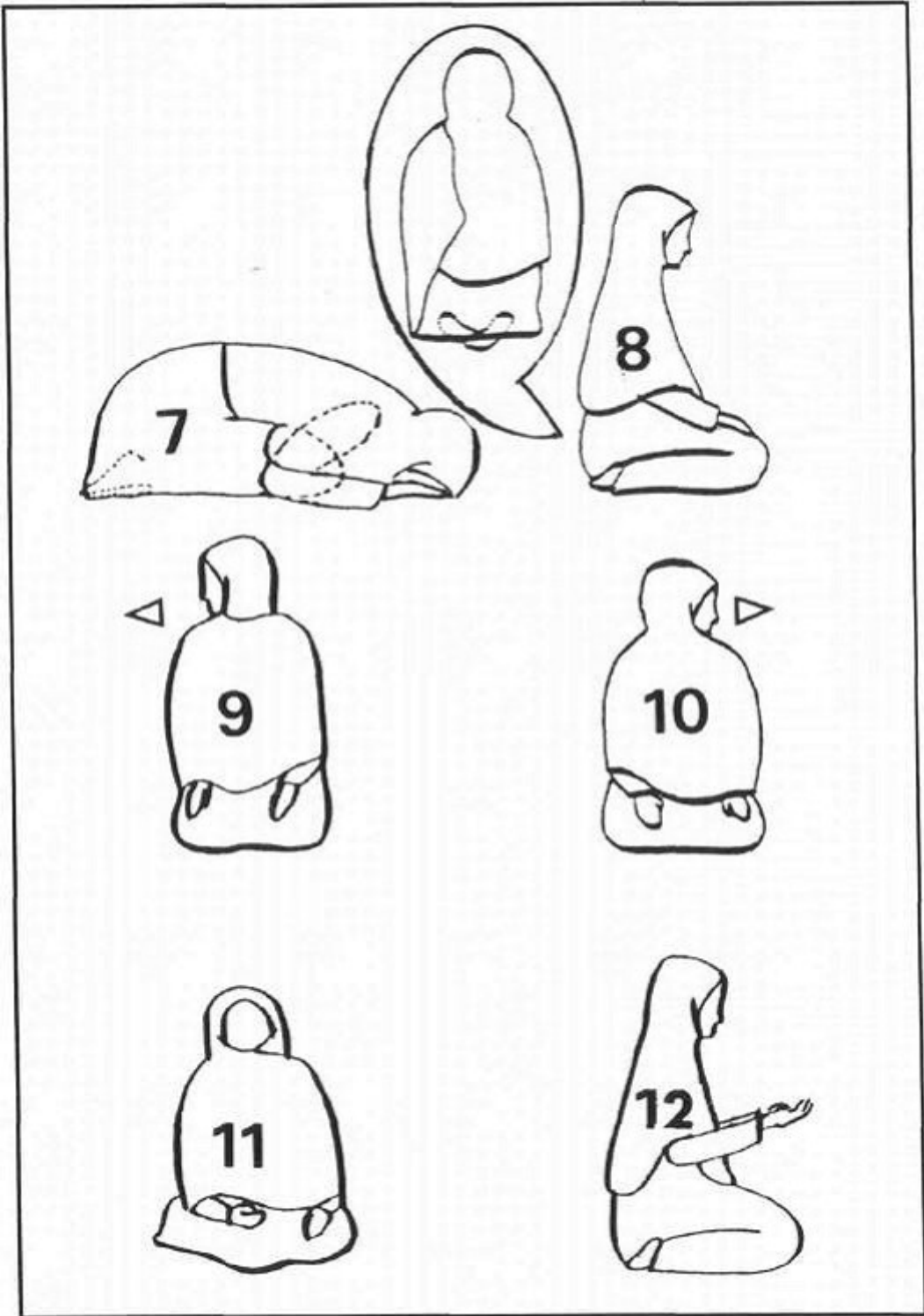
⁵⁶Предадено в сборниците на Абу Давуд, Ат-Тирмиди, Ибн Маджа и Ахмад ибн Хамбал.

Сунна е след молитвата да се остане известно време в благоговение и да се отправят молитви, които може да се формулират със собствени думи. В Корана и в Сунната има обаче многобройни молитви, чието обаятелно въздействие е ненадминато; те се наизустяват лесно. Някои от тях са в приложението.

Примери за положението на тялото на жената при молитвата

Е. Забранено и осъдително по време на молитвата

مُيَطَّلَاتُ وَمَكْرُوهُاتُ الصَّلَاةِ

1. Забранени неща مُيَطَّلَاتُ الصَّلَاةِ

Някои неща са забранени по време на молитвата и я правят невалидна, Към тях спадат:

- смях на глас;
- липса на ритуалната чистота;
- умишлено заставане в грешната посока за молитва;
- изговаряне на глас на думи, които не принадлежат към молитвата;
- умишлено пропускане на задължителни части от молитвата,
- умишлено ядене и пиене;
- големи движения, които не принадлежат към повелените, освен при непосредствена опасност;
- ако човек трябва да отиде по малка или голяма нужда.

2. Осъдителни неща مَكْرُوهُاتُ الصَّلَاةِ

Освен това има и осъдителни неща, които по време на молитвата трябва да се избягват, но които не я правят невалидна. Към тях спадат:

- малки движения, като докосване на брадата или оправяне на дрехата;
- да се молиш гладен или жаден, ако имаш ядене и пиене на разположение;
- да се повдига поглед към небето, а не да се гледа към земята в мястото, на което се прави поклона;
- затварянето на очите;
- покриването на устата с кърпа или нещо подобно.

Винаги трябва да се има предвид, че към една молитва принадлежат непременно концентрация и смирение. За това е казано в Корана:

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

**"Сполуката е за вяръщите, които в своята
молитва са смирени"⁵⁷**

Пратеникът на Аллах също е съветвал сподвижниците си да извършват молитвата смирено и спокойно. Както предава Абу Хураира (р) пророкът (а.с.с) му е забранил, да "кълве" като петел по време на молитвата (т.е. да се повдига главата с голяма бързина от суджуд и без да се остава седнал веднага да се скланя за следващия суджуд и да се повдига веднага отново), да се оглежда наляво надясно като лисица и да седи като маймуна.⁵⁸

Пророкът (а.с.с) обикновено го е наричал "Кражба от молитвата", когато някой не е извършвал молитвата точно и с пълна концентрация.⁵⁹ Трябва да се молим така, сякаш виждаме Аллах (т); дори да не можем да го видим, то Той ни вижда.

---

⁵⁷ Сура 23 (Ал-Муминун, Вяръщите): 1,2

⁵⁸ Предадено от Ат-Таялиси и Ахмад

⁵⁹ По Ибн Аби Саиба, Ат-Табарани и Ал-Хаким

Ж. Колективната молитва

صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ

Колективната молитва има по-голяма стойност от единичната. Някои учени придават на колективната молитва дори задължителен характер; но по общо преобладаващо мнение, тя не е задължение.

Като доказателство за предпочитането на колективната молитва се дава следния хадис:

"Колективната молитва е 27 пъти по-добра от молитвата на единия."⁶⁰

Затова трябва да правим молитвите си колкото се може по-често в колектив.

Под "молитва" тук обаче се имат предвид само фард молитвите, а не нафил молитвите. Последните трябва да се правят по възможност в къщи, а не в джамията. Следният хадис обръща явно внимание на това:

"Най-добрата молитва на един мъж е тази в къщата му, с изключение на петте задължителни молитви."⁶¹

За колективна молитва става въпрос дори тогава, когато двама вярващи се молят заедно.

⁶⁰ Предено от Ал-Бухари и Муслим

⁶¹ По Абу Дауд

1. Първият повик за молитва (Азан) الْأَذَانُ

Чрез азана се съобщава, че е дошло времето за определена молитва. Пратеникът на Аллах (а.с.с) е въвел азана през първата година на хиджра⁶².

Азанът трябва да се изговаря бавно, ясно, достойно и със силен глас, но не да се пее.

Има следния дословен текст:

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar.

Аллаху Акбар

Аллах е по-Голям (4 пъти).

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

AShadu alla ilaha illa-llah.

Ашхаду алла илаха илла-ллах.

Засвидетелствам,

че няма друг Бог освен Аллах. (2 пъти)

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

A shadu anna Muhammada-r-rasulu-llah.

Ашхаду анна Мухаммада-р-расулу-ллах.

Засвидетелствам, че Мухаммед е

пратеника не Аллах. (2 пъти)

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

Hayy 'ala-s-Salah.

Хая ала-с-салах.

Елате за молитвата (2 пъти).

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

Hayy 'ala-l-falah.

Хая ала-л-фалах.

Елате за успех (2 пъти).

---

⁶² Хиджра, преселението на пророка (а.с.с) от Мекка към Медина, е началото на ислямското летоброене (1 сл.х = 622 сл.хр)

(Само при Фаджр молитвата:)

الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ

As-Salatu hairum-mina-n-naum.

Ас-салату хайрум-мина-н-наум.

Молитвата е по-добра от спането (2 пъти).

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar.

Аллаху Акбар

Аллах е по-Голям (2 пъти).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

La ilaha illa-llah.

Ла илаха ила-ллах.

Няма друг Бог освен Аллах (1 път).

Думите на азана съдържат основното съдържание на ислямската религия и основите на молитвата. Затова мюсюлманинът трябва да слуша азана внимателно и да повтаря тихо думите на този, който казва повика за молитва (Муазин).

След думите "Хая ала-с-сала" и "Хая ала-л-фалах" слушащият казва:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

La haula wala quwata illa billah.

Ла хаула уа ла кууата илла билла.

Няма друго могъщество и друга сила освен чрез Аллах.

Когато при азан за фаджр молитвата чуем думите "Ас-салату хайрум-мина-н-наум", казваме:

صَدَقْتَ

Sadaqta

Садакта

Ти каза истината.

След азана мюсюлманинът трябва да помоли Аллах (т) за благословия на пророка Мухаммед (а.с.с), например с думите:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

**Allahumma salli 'ala Muhammad
wa 'ala alihi wa sahbihi wa salam.**

**Аллахумма салли 'ала Мухаммад
уа 'ала алихи уа сахбиhi уа салам.**

**О Аллах, благослови Мухаммед, семейството
му и неговите сподвижници и ги дари с мир.**

Известната дуа, която се казва след азана, по учението на пратеника на Аллах (а.с.с.) е както следва:

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ ،
آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ ، وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا
الَّذِي وَعَدْتَهُ وَأَرْزُقْنَا شَفَاعَتَهُ ، إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ .

**Allahumma rabba hadihi-d-da 'wati-t-tamma,
was-salati-l-qa'ima, ati Muhammdan al-wasilata wal-fadila;
wab'athu maqamat-mahmudan alladi wa'attah;
war-zuqna shafa'atah; [innaka la tuhliфу-l-mi ad*].**

**Аллахумма рабба хадиhi-д-да 'уати-т-тамма,
уас-салати-л-каима, ати Мухаммдан ал-уасилата уал-фадила;
уаб'атсу макамам-махмудан аллади уа'аттах;
уар-зукна шафаатах; [иннака ла тухлифу-л-ми ад*].**

*бл.пр: Това изречение е разпространено сред мюсюлманите, но не е от сунната на пророка Мухаммед (а.с.с) и по тази причина не трябва да се казва. Поправката е направена с разрешението на автора.

**О Аллах, Господарю на тази съвършена вяра
и на тази вечна молитва,
дай на Мухаммед мястото в рая и
пълното благоволение и го събуди (в деня на страшния съд)
за прославното място, което си му обещал
и ни дай неговото застъпничество, [защото Ти си, Този,
който никога не престъпва обещанието Си*].**

Чрез азана се подканва за подготовка за молитвата, но той не е част от самата молитва. Викащият за молитва не е необходимо да е в състояние на ритуална чистота по време на азана, но би трябвало от обич към възхваляването на Аллах да се стреми към това състояние. Тъй като казването на азана е въпрос на доверие, поради точното придържане към часовете за молитва, казващият азана трябва да е човек на когото може да се има доверие и който носи отговорност.

2. Влизане в джамията دُخُولُ الْمَسْجِدِ

При влизането в джамията се казва дуа, например:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

Allahumma-f-tah 'alaina abwaba rahmatik.

Аллахумма-ф-тах 'алайна абуаба рахматик.

О Аллах, отвори ни вратите на Твоето милосърдие.

Този, който отива в джамията за молитвата, трябва да ходи спокойно и в нормално темпо, да не бърза, ако чуе азана по пътя. Съответно се казва в един хадис:

"Когато чуете повика за молитвата, отидете на молитва, ваш дълг са спокойствието и достойнството, и не бързайте. Това, за което стигнете, се молете, а това, което изпуснете, довършете сами."⁶³

В джамията трябва да се влиза с десния крак и да се излиза с левия. Ако иска някой да остане в джамията, първо се моли два раката, съгласно следния хадис:

إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ

"Ако някои от вас влезне в джамия, трябва да се моли два раката, преди да седне."⁶⁴

⁶³ Предадено от Ал-Бухари, Муслим и др.

⁶⁴ Предадено от Ал-Бухари, Муслим и др.

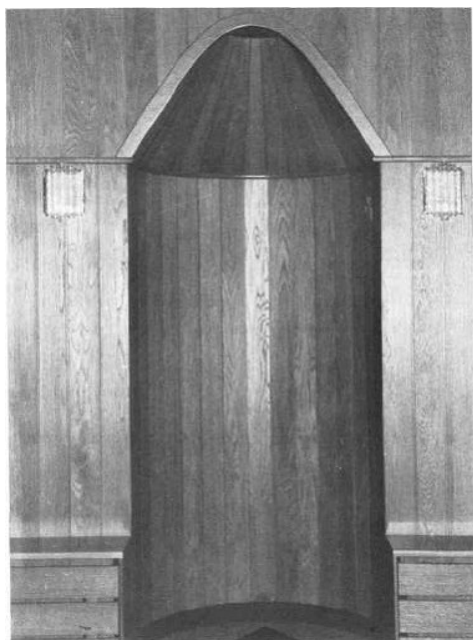
3. Граница на мястото за молитва (Сутра)

السُّتْرَة

В края на мястото за молива отпред, молещия се трябва да постави виден предмет или да се моли пред стена или колона, така че другите да може да го заобикалят без да му пречат в молитвата. Този ограничителен предмет се нарича "сутра".

Евентуално трябва с протягане на ръката си да попречи, някой да мине върху мястото му за молитва. Голям грях е да се мине през ограниченото за молитва място пред някой, който се моли.

В колективната молитва имамът⁶⁵ е сурата за всички стоящи зад него молещи се.

В джамиите Киблата⁶⁶ се обозначава чрез нишата за молитва (Михраб), както (на снимката) отгоре в джамията Билал в Аахен, Германия.

4. Вторият повик за молитвата (Икама) الإقَامَة

Докато първият повик за молитва (азан), показва, че е настъпило времето за молитвата, то вторият (икама) означава, че сега вече започва правенето на молитвата.

Икама съдържа следните думи:

⁶⁵ Водещият молитвата

⁶⁶ виж Глава В (4)

*Allahu akbar, Allahu akbar
AShadu alla ilaha illa-llah.
AShadu anna Muhammada-r-rasulu-llah.
Hayy 'ala-s-Salah.
Hayy 'ala-l-falah.
Qad qamati-s-Salah, Qad qamati-s-Salah.
Allahu akbar, Allahu akbar.
La ilaha illa-llah.*

*Аллаху акбар, Аллаху акбар.
Ашхаду алла илаха илла-ллах.
Ашхаду анна Мухаммада-р-расулу-ллах.
Хай 'ала-с-Салах.
Хай 'ала-л-фалах.
Кад камати-с-Салах, Кад камати-с-Салах.
Аллаху акбар, Аллаху акбар.
Ла илаха илла-ллах.*

Аллах е по-Голям (2 пъти)
Свидетелствам, че няма друг Бог освен Аллах. (1 път)
Свидетелствам, че Мухаммед е пратеника на Аллах. (1 път)
Елате за молитвата. (1 път)
Елате за успех. (1 път)
Молитвата започва. (2 пъти)
Аллах е по-Голям. (2 пъти)
Няма друг Бог освен Аллах. (1 път)

Щом като се чуе икамата, от този момент е позволена само Фард молитвата, т.е. след икамата вече не се започва нафил молитва.

Съгласно следния хадис:

"След повика за правенето на молитвата няма друга молитва освен задължителната."⁶⁷

Ако някой е започнал още преди икама една нафил молитва и преди да я е довършил чуе икамата, трябва да прекъсне молитвата си с таслим, в случай че още не се е изправил от първия руку. В противен случай довършва двата раката докрай и чак след това се включва към молитвата на колектива.

---

⁶⁷ Предадено от Муслим

5. Подреждане за молитвата

مَوْقِفُ الْإِمَامِ وَالْمَأْمُومِ

Веднага щом вярващите видят, че имама̀т е дошъл или веднага щом чуят думите "Кат камати-с-салах", те се събират и се нареждат в редове, които са разположени паралелно към кибла-стената в джамията. При това мъжете трябва да се стремят да са в първата редица от дясната страна на имама. Жените се молят в редове зад мъжете. Децата правят един ред между мъжете и жените. Ако се молят само двама вярващи, вторият застава от дясната страна на имама и отстъпва оклоло една стъпка назад.

При образуването на редовете се внимава те да са прави и вярващите да са рамо до рамо и крак до крак един до друг. Редовете трябва да са по възможност затворени и се допълват отзад напред. Така се изразява впечатляващо равенството на всички вярващи. Хора от всяка раса и социална прослойка стоят единодушно един до друг, за да се молят на Единствения им общ Създател.

Намерението за молитвата (ниятa) не е необходимо да се казва от вярващия; достатъчно е, да го направи в мислите си. По този начин той се подготвя за личния си разговор с Аллах (т).

6. Ролята на имама при колективната молитва

دَوْرُ الْإِمَامِ فِي صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ

Имама̀т (Молещият се отпред) ръководи колективната молитва. Имама̀т трябва да бъде този, който е най-подходящ за това въз основа на знанията си за Коран и Сунна и той трябва да има добре звучащ глас.

В началото на молитвата имама̀т обръща внимание на това редиците да са прави. В повечето случаи, дава знак на този, който казва азана (Муазин), да извика с икамата вярващите за молитвата, като е настъпило времето за това (няколко минути след азана).

По време на молитвата вярващите трябва да следват имама̀т във всичките му движения. Така те нямат право например да започнат или да завършат Руку преди имама̀т или да се изправят от Суджуд преди него.

Така пратеника на Аллах е казал:

"Никой ли от вас не се страхува, че Аллах ще превърне главата му в магарешка глава, или ще му даде вида на магаре, ако изправя главата си преди имама?"⁶⁸

Имамът трябва да се съобразява с това, че сред молещите се може да има стари хора, слаби, жени с деца и затова не трябва да удължава молитвата ненужно.

По този въпрос има следния хадис, който е предаден от Абу Масуд Ал-Ансари:

"Един мъж казал: «О пратенико на Аллах, почти не мога да правя молитвата зад този и този мъж, защото той удължава молитвата прекалено.» Никога не съм преживял, пророкът (Аллах да го благослови и да го дари с мир) да е толкова ядосан за едно указание, както в този ден; защото той каза: «О хора, вие сте, които възпирате. Който води хората в молитвата, трябва да го прави по поносим начин; защото сред тях се намират болният, слабият и този, който има нещо за вършене.»"

Ако имама се обърка при рецитирането на глас на Корана или не може да продължи, някой, който се моли зад него, трябва да го поправи или да му помогне, като изговори правилния текст високо.⁶⁹

Ако имама забрави нещо, например моли се един ракат по-малко или повече, му се обръща внимание на това чрез повика "Субхана-лла" (=хвала на Аллах); Жените не трябва да викат, а да пляснат с ръце. При всички случаи обаче имама трябва да се следва в движенията му.

Имама може да прекъсне молитвата за себе си и да напусне мястото си, ако има извинителна причина, като например внезапен пристъп поради болест, или ако си спомни по време на молитвата, че не е в необходимата за това ритуална чистота. В тези случаи, той избира бързо един от молещите се (най-добре от първите редици) и го праща като имама и негов заместник пред редиците на молещите се (било то чрез подаване на знак, чрез думи или като го хваща за ръка), за да довърши с тях молитвата до край, докато той самият се оттегля.

---

⁶⁸ Предадено от Ал-Бухари, Муслим и други.

⁶⁹ Тази мярка гарантира непрекъснато наблюдаване на цялостността на Корана чрез вярващите, при което Аллах(т) гарантира цялостта на Корана с думите: **Наистина Ние низпослахме Напомнянето и Ние непременно ще го пазим (15:9)**

7. Описание на колективната молитва

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ

Колективната молитва се прави на арабски език.⁷⁰ По реда на частите на молитвата, на текстовете и на положенията на тялото съвпада с единичната молитва. Някои части обаче казва само имама, други части молещият се казва за себе си, при което важи, дори при безгласно говорене да се движат устните и езика.

Обобщаващо може да се каже, че имама, освен рецитирането на Корана казва всичко това на глас, което е необходимо за да осигури едновременното протичане на движенията на молещите се.

От това, че молещите се чакат съответния "сигнал" на имама и чак след това го следват в движението, следва че движенията на молещия се следват чак след съответните движения на имама.

а) Тахрим التَّحْرِيم

След като е застанал за молитва, всеки молещ се казва за себе си Ауду-Басмала. После имама открива молитвата, като казва високо "Такбир ат-тахрим", казва думите:

اللَّهُ أَكْبَرُ
Allahu akbar
Аллаху Акбар

Останлите молещи се повтарят тихо за себе си същите думи.

Следващата възхвална молитва (дуа) казва всеки за себе си.

б) Рецитиране на Корана قِرَاءَةُ الْقُرْآن

И така имама започва с рецитирането на Корана. Първите два раката на молитвата фаджр, както и първите два на молитвите магриб и на иша ги рецитира на глас, останалите и тези на молитвите зухр и аср

⁷⁰ Виж Глава Д (2).

обаче на ум. (Изключение прави само петъчната молитва по времето на зухр).

Ако Ал-Фатиха се чете на глас, всеки молещ се казва на края ѝ "Амин" на глас. Имамът избира съгласно сунната на пророка (а.с.с) една по-дълга част от Корана за рецитирането след Ал-Фатиха, за да се даде възможност на закъснелите да се присъединят към молитвата още при първия ракат. А във втория рецитира часта от Корана, която следва след рецитирането в първия ракат.

При високо рецитиране на Корана имамът рецитира със спокоен и мелодичен глас и толкова ясно, че всички да го чуват, обаче не прекалено силно. Молещите се не говорят заедно с него, а го слушат съсредоточено като следват внимателно рецитацията, за да могат както бе вече споменато да поправят имама при евентуални грешки. Това става като някой, който е наблизо до имама и знае добре Корана рецитира липсващата част или поправя грешката в изречението чрез повтаряне.

в) Руку الرُّكُوع

След завършване на рецитирането имамът повдига ръцете си както при "Такбир ат-тахрим"⁷¹ по мнението на някои ислямски школи и казва на глас:

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar.

Аллаху Акбар

Останалите молещи се повтарят тези думи тихо и се покланят след имама в Руку.

В това положение казва най-малко три пъти тихо на себе си:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

Subhana rabbiya-l-'Azim

Субхана раббия-л-азим

Възхвала за моя Господар - Всемогъщия.

След като имамът казва високо:

Sami'a-llahu li-man hamidah

Сами а-ллаху ли-ман хамида

Аллах чува, онзи който Го възхвалява.

⁷¹ По ханафитската школа се казва този такбир, без да се повдигат ръцете

и се изправя отново, тогава и останалите се изправят, обаче не повтарят тези думи.

След като се е изправил от тази позиция всеки казва за себе си:

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

Rabbana wa laka-lhamd

Раббана уа лака-лхамд

Господи наш, за Тебе е цялата възхвала.

г) Суджуд السُّجُود

Суджудът също се въвежда от имама, като той казва отново такбир, но без да повдига ръцете си. Останалите повтарят тихо такбир и правят суджуд след имама.

При суджуд всеки казва съответните думи за себе си. Също и в колективната молитва както и при единичната може в суджуд да се казват други лични молитви тихо, но трябва да се има предвид, че имамът може да се изправи от суджуд, преди да е свършила дуата. След такбир от имама се завършва суджудът. Повтарящи тихо такбир останалите молещи се се изправят в седнало положение и казват думите на съответната дуа, след това следва втория суджуд по същия начин.

Следва още един втори ракат, който имамът въвежда с нов такбир, който се повтаря тихо от останалите.

д) Ташахуд التَّشَهُّد

След Такбир на имама, който завършва втория суджуд на втория ракат, след като всеки повтаря такбира за себе си, се заема седнало положение, и всеки казва за себе си ташахуд - при фаджр молитвата двете части, при молитви от повече от две части - само първата част. Както и при единичната молитва и при тази следват още раката по вече описания начин и чак след последния суджуд на последния ракат се казват двете части на ташахуд.

Ако имама е забравил нещо при молитвата или е сбъркал нещо, тогава се правят заедно с имама още два "Поклона на забравянето" (суджуд ас-саху).

е) Таслим التَّسْلِيمِ

Имамът завършва молитвата като обръща глава първо надясно и казва високо:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

As-salamu 'alaikum wa rahmatu-llah
Ас-саламу 'алейкум уа рахмату-ллах
Мир вам и милосърдието на Аллах

После той повтаря на глас тези думи и обръща при това главата си наляво; с тих глас молещите се повтарят също тези думи и правят същото движение, първо надясно и после наляво.

С това колективната молитва е завършена.

След колективната молитва, всеки казва за себе си по 33 пъти думите:

سُبْحَانَ اللَّهِ

Subhana-llah.

Субхана-лла.

Възхвален да е Аллах.

الْحَمْدُ لِلَّهِ

Al-hamdu li-llah.

Ал-хамду ли-лла.

Хвала на Аллах.

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar.

Аллаху акбар.

Аллах е по-Голям.

ж) Съвместните молитви (Дуа)

الدُّعَاءُ مَعَ الْجَمَاعَةِ

(не са задължение)

Към това може да се добави една съвместна дуа. Имамът се обръща на около 80° надясно, така че да е обърнат малко към останлите, и казва с повдигнати ръце една дуа, при което другите също повдигат ръцете си слушат внимателно имама и казват "Амин" тихо. При обедната, вечерната и нощната молитва съвместната дуа може да се прави обаче чак след правенето на съответните нафил молитви.⁷²

8. Закъснели за колективната молитва إِدْرَاكُ الْإِمَامِ

Ако един вярващ пристигне след като имамът вече е започнал молитвата, той веднага се нарежда в редицата на молещите се. В този случай нафил молитвата отпада. Също така не е позволено човек да се моли сам зад редиците. Евентуално закъснелият трябва да помоли стоящия в последната редица в левия край да излезне от редицата като го потупа по рамото с пръста или по гърба. Тогава този прави няколко крачки назад, без да прекъсва молитвата си или да се разсейва. Задено с него закъснелият образува нова редица. Същото се случва, когато имама се моли заедно само с един единствен човек, който както споменахме се моли на около крак дължина назад вдясно от него. Закъснелият подканва този втори човек по описания начин да мине няколко крачки назад и така образува заедно с него първата редица зад имама.

За този, който се включва в молитвата преди имамът да е завършил руку, важи целият ракат за извършен. За този, който се включи в молитвата, преди имамът да е казал думите на таслима (асаламу алейкум...), за него е наградата на колективната молитва.

⁷² по ханафитската школа

Всичко, което закъснелият е изпуснал от молитвата, го наваксва, след като имама е казал таслим, т.е. той самия не казва таслим, а се изправя след таслима или тахлила на имама и довършва молитвата си. При това внимава за реда на ракатите: Ако е изпуснал при молитвата от 4 раката първият, тогава се моли след таслим на имама един ракат. Ако е изпуснал 3 раката, то тогава се моли след таслим на имама един ракат, след който остава седнал и казва първата част на Ташахуд, за да направи след това още 2 раката, за да може молитвата му от четири раката да е завършена изцяло.

3. Петъчната молитва (Салату-л-джумуа)

صَلَاةُ الْجُمُعَةِ

Петъкът е празничен ден за мюсюлманите. Тогава вместо Зухр молитвата се прави колективната молитва "салатух-л-джумуа".

Наредбата за салату-л-джумуа намираме в Корана в Сура Ал-Джумуа, Петъкът, Аят 9-10:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَكَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.

"О, вярващи, щом се призове за молитвата в петъчния ден, устремете се към споменаването на Аллах и оставете търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете. И щом молитвата завърши, разпръснете се по земята и търсете благодат от Аллах, и често споменавайте Аллах, за да сполучите!"

Освен това задължението за салату-л-джумуа се предава в много хадиси, например:

"Петъчната молитва в колектив е задължение за всеки мюсюлманин, освен за четири: за роба, жената, детето и болния."⁷³

1. За кого е задължение петъчната молитва?

عَلَىٰ مَنْ تَجِبُ صَلَاةُ الْجُمُعَةِ

От горе посочения хадис и от други се разбира ясно, за кой кръг от хора салату-л-джумуа е задължение. Той е задължение за всички, за които е задължение и нормалната фард молитва; освободени от това са обаче роби, пленници, жени, деца, болни, пътуващи и такива, които се страхуват да бъдат преследвани от някой тиранин.

⁷³ Предадено от Абу Дауд, Ал-Байхаки и Ад-Даракутни.

Това обаче не означава, че жените (с позволение на мъжете им), децата - съпроводени от родителите им, както и пътуващите, не могат да ходят на петъчната молитва.

Освен това към изключенята спадат мюсюлманите, които живеят на места, в които няма джамия или мюсюлманска общност, и чието местоживееене е по далече от 5 км. от най-близката джамия. Освободени от задължението за петъчната молитва са също така и войниците, които трябва да стоят на пост.

2. Условието за петъчната молитва

شُرُوطُ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ

Петъчната молитва може да се прави само в населени места и само в една джамия или сграда приспособена за място за молитва. Не бива да се извършва на открито или по пътя по време на пътуване.

Петъчната молитва е също така невалидна без проповед (хутба), тъй като е била въведена точно заради нея.

Учените са единодушни по въпроса, че салату-л-джумуа може да се прави само като колективна молитва - обаче има различни мнения за това, колко трябва да е минимален брой на участващите в нея. Мнението, което е за предпочитане казва, че и двама мъже са достатъчни, за да представят един колектив, според предадената дефиниция:

"Двама или повече съставят един колектив."⁷⁴

Освен това важат разбира се същите условия както за нормалната молитва⁷⁵. Допълнително е желателно човек да се изкъпе (Гусл) и да се облече с най-хубавите си дрехи. Както вече казах, пророкът (а.с.с) препоръчал на мъжете да се парфюмират преди да отидат в джамията⁷⁶.

На петъчната молитва трябва да се отиде възможно най-рано, за да се казват още преди салату-л-джумуа молитви (дуа) и да се чете от Корана, особено Сура 18 Ал-Каф - Пещерата.

⁷⁴ Предадено от Ахмад, Абу Дауд и Ат-Тирмиди

⁷⁵ Виж Глава В

⁷⁶ Виж Глава Б (16)

3. Време за петъчната молитва

وَقْتُ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ

Времето за петъчната молитва е същото като времето за молитвата зухр.

4. Описание на петъчната молитва

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ

След първия Азан на салату-л-джумуа имамот застава на мястото за петъчната проповед (най-често на подест (мимбар) в джамията, който се намира на стената на Кибла) и поздравява вярващите⁷⁷. После следва втори Азан.

След това имамот държи проповед (хутба) **خُطْبَةُ الْجُمُعَةِ**, докато всички присъстващи слушат внимателно и нямат право да говорят. В проповедта си имамот благодари на Аллах (т), възхвалява Го, казва свидетелството за вярата и призовава вярващите да вършат добри дела и да следват повелите на Аллах (т). При това подкрепя думите си с цитати от Корана или допълнително с хадиси. Дори, когато хутбата се държи на друг език, а не на арабски, аятите от Корана трябва да се казват на арабски и да се обясняват съответно на другия език.

Хутбата се състои от две части, през които имамот стои изправен; между тях той сяда за кратко и казва една дуа. След завършването на втората част на хутбата следва икама. След това се прави петъчната молитва състояща се от два раката по начина, по който се прави една нормална фард молитва. Рецитирането на Корана от имама става на висок глас.

⁷⁷ С ислямския поздрав "Ас-саламу алейкум уа рахмату-ллахи уабаракату"

Който закъснее неволно, действа както беше описано при колективната молитва⁷⁸; обаче той трябва да е започнал с молитвата най-късно до руку на втория ракат на молитвата, за да може тя да се смята за валидна.

Иначе прави нормалната молитва зухр от 4 раката; по същия начин постъпва този, който не може да присъства на петъчната молитва, по някоя от споменатите причини. Нарочното изпускане на хутбата прави молитвата невалидна, понеже тя е част от салату-л-джумуа и се равнява на два раката. Затова джума молитвата по обедното време се състои само от два раката вместо от четири, и затова молещите се нямат право да говорят по време на хутбата.

---

⁷⁸ Виж Глава Ж (8)

И. Молитвата на пътника (Салату-л-Мусафир)

صَلَاةُ الْمُسَافِرِ

В четвъртата Сура, Аят 101 се казва:

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ

" А когато странствате по земята, не е прегрешение за вас да съкращавате молитвата, ..."

За пояснение на тази аят са предадени много хадиси, в които се казва, че съкращаването на молитвата за пътника е разрешено, както при опасност, така и в безопасност. Общо се предава, че молитвата на пътника се състои от два раката⁷⁹. Някои учени казват дори, че съкращаването на молитвата на пътника е задължение⁸⁰.

1. Разстояние и време (период) на пътуването.

الْمَسَافَةُ وَالتَّوَقُّتُ فِي السَّفَرِ

По отношение на разстоянието и времето на пътуването, мненията на учените се разминават при определянето на понятието "пътуване": Докато най-често 81 км. се смятат като норма за най-краткото разстояние, има още едно предание, което определя само 1 миля (=1748 метра) за най-кратко разстояние. Много от учените казват поради това, че разстоянието не е било определено точно от пророка Мухаммед (а.с.с) и че решението се оставя на всеки един в рамките на съществуващите предания.

Разрешението да се съкращават молитвите или да се събират влиза в сила веднага щом вярващият напусне дома си или местоживеенето си с намерението да предприеме пътуване, което се простира над минималното разстояние. Т.е. разрешението не влиза в сила чак тогава, когато пътникът е достигнал минималното разстояние или го е преминал.

⁷⁹ Предадено от Ал-Бухари

⁸⁰ Нпр. ханафитската школа

Що се отнася до времетраенето, се различава между пътника, който от самото начало знае, колко дълго ще остане в целта на пътуването си, и този, комуто не е известно, колко ще продължи престоя му. За първия важи един максимален престой от 4 дни, през който може да прави съкратената молитва. По мнението на ислямския учен Абу Ханифа най-дългата продължителност е 15 дни. Но този, който не може да прецени, колко дълго ще продължи престоя му по време на пътуването, за него преобладаващо мнение е, че няма ограничения.

2. Съкращаване на молитвите

قَصْرُ الصَّلَاةِ

Могат да бъдат съкращавани само зухр, аср и иша, и то на два раката. Нафил молитви трябва съвсем да се оставят по това време; с изключение на двата раката нафил преди фаджр и молитвата витр.

3. Събиране на две молитви

الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ

По общо мнение пътникът има правото да събира молитвите, зухр с аср, и магреб с иша. По учението на ханафитската школа обаче това не е възможно, освен в един единствен случай, а именно по време на поклонението до Мекка (Хадж) в деня Арафа (Арафат) и в нощта след това.

Също по общо мнение събраните молитви могат да се правят по избор или във времето определено за първата или за втората.

Условия за събирането са:

- намерението да се съберат двете молитви (ния) да е станало още преди настъпването на първата молитва.
- двете молитви да се правят веднага една след друга.
- причината за събирането на молитвите да е все още в сила и за втората молитва.

Освен в случая на пътуване, молитвите могат да бъдат съединявани (но не и съкращавани) също и от непътуващи при болест, или ако става въпрос за колективната молитва в джамията - при силен дъжд, сняг или екстремни студове, както и при опасност или основателен страх от вреда; но също така и по професионални (бл.пр:тук се има

предвид напр. лекар извършващ операция, а не каквато и да е била професия), здравословни и лични причини.

4. Описание на молитвата на пътника.

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ الْمُسَافِرِ

Ако пътникът се моли сам, тогава една молитва, състояща се по принцип от четири раката е съкратена на два, тя е по вид като молитвата фаджр.

Ако съединява две молитви, изразява предварително намерението за това (ния) и прави двете съкратени молитви една след друга.

При колективна молитва трябва да се има предвид, дали имама̀т също е пътник или местен:

Ако не е пътуващ и пътникът се моли зад него, то тогава цялата (несъкратена) молитва е обвързваща за вярващия, тъй като задължението да се следва имама има по-голяма тежест от позволенията да се съкращава молитвата.

Ако имама̀т е пътуващ, и местните хора се молят зад него, той трябва да ги предупреди преди молитвата, че той самия е пътник, и след таслима трябва да каже още веднъж като напомняне:

أَتِمُّوا صَلَاتَكُمْ فَإِنَّا قَوْمٌ سَفَرٌ

Atimmu salatakum, fa-inna qaumun safar.

Атимму салатакум, фа-инна каумун сафар

Довършете молитвата си, понеже аз сам на път.

При съединяване на две молитви е достатъчен един азан за двете. След таслима или тахлила на първата молитва следва веднага икама за втората, която се прави непосредствено след това. Иначе важат условията за нормалната фард молитва.

Молитвата в кораб, влак, самолет или кола

الصَّلَاةُ فِي السَّفِينَةِ وَالْقَاطِرَةِ وَالطَّائِرَةِ وَالسَّيَّارَةِ

Ако някои пътува със самолет, влак, кораб, кола или каквото и да е превозно средство и няма възможността да слезне във времето за молитвата, нито пък разполага с помещение, необходимо за

нормалното извършване на молитвата, тогава той има право да опрости движенията на молитвата според ситуацията⁸¹. Например молитвата може да се направи изцяло в седнало положение и руку и суджуд да се правят съответно чрез накланяне на тялото и др. В такива случаи не е нужно да се спазва посоката на молитвата, както и ритуалната чистота на дрехите и на мястото за молитва, ако няма възможност за това.

Съгласно Корана е задължение, вярващият тръгнал на път да казва "Ад'ияту-с-сафар" (молитви по пътя)⁸². Нашият пророк Мухаммед (Аллах с мир да го дари и да го благослови) ни учи на следните специални дуи, които съдържат и аят 14 на сура 43:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ
 وَالتَّقْوَىٰ وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ. اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا
 وَاطْوِعْنَا بَعْدَهُ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ
 فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ
 الْمَنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ.

Allahu akbar - Allahu akbar - Allahu akbar.
Subhana-lladi sahhara lana Hada, wama kunna lahu muqrinin,
wa-inna ila rabbina lamun-qalibun.
Allahumma inna nas 'a-luka fi safarina Hadat al-birra wattaqwa,
wa-mina-l- 'amali ma-tarda.
Allahumma hau-win'alaina safarana hada wat-wi 'anna bu'dah.
Allahumma anta-s-sahibu fis-safar, wal-halifatu fil-ahl.
Allahumma inni A'udu bika min-wa'ta'i-s-safar,
wa-ka'abati-lmanzar,
wa-su'i-l-mun-qalabi fil-mali wal-ahl.

Аллаху акбар - Аллаху акбар - Аллаху акбар.
Субхана-ллади саххара лана Хада, уа ма кунна лаху мукринин,

⁸¹ Сравни Глава Л (14) и (15).

⁸² Сура 43, Аз-Зухруф, Украсата, аят 14.

**уа-инна ила раббина ламун-калибун.
Аллахумма инна нас 'а-лука фи сафарина
Хада ал-бирра уаттакуа,
уа-мина-л- 'амали ма-тарда. Аллахумма хау-уин'алайна
сафарана хада уат-уи 'анна буъдах.
Аллахумма анта-с-сахибу фис-сафар, уал-халифату фил-ахл.
Аллахумма инни А'уду бика мин-уа'таи-с-сафар,
уа-каабати-лманзар,
уа-суи-л-мун-калаби фил-мали уал-ахл.⁸³**

Аллах е по-голям (3 пъти).

**Хвала на Този, Който е направил това (ездитното животно или превозно средство) да ни служи, ние не бихме могли да сме в състояние за това. При нашия Господар ще се завърнем.⁸⁴
О, Аллах. Молим Те за подкрепа в това пътуване, да постъпваме добре и набожно, да правиме неща, които Ти харесват.
О, Аллах. Направи пътуването ни леко и съкрати дългия ни път.
О, Аллах. Ти си Спътника ни в пътуването и Заместника в оставеното семейство. О, Аллах. Търся закрила при Теб от мъките на пътуването, от измъчения външен вид (при завръщането) и от пагубна участ, която постига имането и семейството (по време на отсъствието).**

При завръщането добавя следните думи:

أَيُّونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ

**Ау-йибуна, та'и-буна, 'аби-дуна, ли-раббина хамидун⁸⁵
Ай-ибуна, таи-буна, 'аби-дуна, ли-раббина хамидун.**

Като завръщащ се, каещ се, обожаваш и възхваляваш нашия Господар.

⁸³ Предадено от Абу Дауд, Ахмад, Малик и Ат-Тинниди

⁸⁴ От сура 43, Аз-Зухруф, Украсата, аят 14

⁸⁵ Предадено от Ахмад

К. Други молитви

1. Молитвите Витр и Кунут الْوَيْتْرُ وَالْقُنُوتُ

Значението и времето за молитвата витр вече беше споменато.⁸⁶

Ако някой се опасява, че няма да може да стане навреме преди фаджр, той трябва да направи молитвата витр преди да си легне да спи.

Тази молитва се състои от нечетен брой (витр) раката, от 1 до 13 като предпочитания брой е 3 раката.

Може да се събират по два раката както при една обикновена нафил молитва, но могат - както също е предадено за пратеника на Аллах- да се правят съединени с един единствен ташахуд и таслим накрая на последния ркат. Последните 3 раката може да се правят също като магреб молитвата (първата част на ташахуд след втория ркат, и втората част и таслим след третия ркат.) Или след първите два раката се казва цяла ташахуд и таслим, така че последният един ркат да е отделен от предните. Последният начин е за предпочитане пред първия.

В молитвата витр може да се чете след Ал-фатиха всяка сура от Корана по желание, както и при други молитви. Обаче е сунна за този, който прави тази молитва с три раката -

- в първия ркат след Ал-Фатиха да рецитира Сура 87 (Ал-Ала, Сура Всевишния),
- във втория ркат Сура 109 (Ал-Кафирун, Неверниците) и
- в третия Сура 112 (Ал-Ихлас, Пречистването), при което могат да се добавят и двете Сури 113 и 114 (Ал-Му'ау-уидатан, двете защитни Сури).

Друга особеност на молитвата витр е една специална молитва (дуа), която се казва в самата молитва и се нарича Дуа Кунут (Молитва на богоотдадеността):

---

⁸⁶ Виж Глава Г

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّيْنِي
 فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ ، وَقِنِي شَرَّ
 مَا قَضَيْتَ ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ
 وَالَيْتَ ، وَلَا يَعْزُزُّ مَنْ عَادَيْتَ ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ ،
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ .

*Allahumma-h-dini fiman hadait, wa 'afini fiman 'afait,
 wa tawallani fiman tawallait, wa barik li fima a'tait,
 wa qini sharra ma-qadait, fa-innaka taqdi ,wala yuqda 'alaik,
 wa innahu la yadillu mau-walait, wala ya'izzu man 'adait,
 tabārakta rabanna wa ta'alait,
 wa salla-llahu 'ala-n-nabyy Muhammad.*

*Аллахумма-х-дини фиман хадайт, уа 'афини фиман 'афайт,
 уа тауаллани фиман тауаллайт, уа барик ли фима атаит,
 уа кини шарра ма-кадайт, фа-иннака такди, уала юкда 'алайк,
 уа иннаху ла идллу мау-уалайт, уала яиззу ман'адайт,
 табаракта рабанна уа таалайт,
 уа салла-ллаху 'ала-н-набии Мухаммад.*

**О Аллах, напъти ме сред тези, които напътваш;
 И ме направи без грешки сред тези,
 които си направил без грешки.
 И бъди мой Закрилник, и ме остави да бъда сред тези,
 на които даваш закрила. И благослови, което си ми дал,
 и ме опази от лошотията на онова, което си решил;
 защото Ти решаваш и не се решава срещу Теб.
 Наистина, този на когото Ти си Пазител,
 той няма да бъде унижаван;
 И този, чийто Враг си Ти, той няма да стане силен.
 Благодатен и Величествен си Ти, наш Господарю.
 Аллах да благослови пророка Мухаммед.⁸⁷**

Според ханафитската ислямска школа се казва следната Дуа Кунут:

⁸⁷ Предадено от Ат-Тирмиди

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَتُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ
وَنُثْنِيْ عَلَيْكَ الْخَيْرَ وَنَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ
يَفْجُرُكَ، اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّيْ وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعَى
وَنَحْفِدُ وَنَرْجُو رَحْمَتَكَ وَتَخْشَى عَذَابَكَ
إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحَقٌ.

***Allahumma inna nasta 'i-nuka wa nastag-firuk;
wa nu'minu bika wa natawak-kalu 'alaik.
Wa nutni 'alaika-l-hair;
wa nash-kuruka wa la nakfuruk;
wa nahla'u wanatruku may-yaf-guruk.
Allahumma iyaka na'budu, wa laka nusalli wa nasgud;
wa ilaika nas'a wa nahfid;
wa nargu rahmataka wa nahsa 'adabak.
Inna 'adabaka bil-kuffari mulhiq⁸⁸***

***Аллахумма инна наста 'и-нука уа настаг-фирук,
уа ну'мину бика уа натауак-калу 'алайк.
уа нутни 'алайка-л-хаир,
уа наш-курука уа ла накфурук;
уа нахлау уа натруку мин-яф-джурук.
Аллахумма ияка на'буду, уа лака нусалли уа насджуд;
уа илайка нас'а уа нахфид;
уа нарджу рахматака уа нахша 'адабак.
Инна 'адабака бил-куффари мулхик.***

**О Аллах Теб викаме за помощ и се молим за прошката Ти;
вярваме в Теб и разчитаме на Теб. Всичко добро дължим на
Теб; Благодарим Ти и не те отричаме; Отричаме Твоите
противници и се отказваме от тях. О Аллах, на Теб служим и на
Теб се молим и пред Тебе се прекланяме; Бързама към Теб и се
напредварваме за благосклонността Ти; надяваме се на
Милосърдието Ти и се страхуваме от наказанието Ти.
Твоето наказани със сигурност ще достигне неверниците.**

Преди пожеланието за благословията над пророка (а.с.с) може да се кажат още молитви (по горния начин), в зависимост от ситуацията.

Молитвата Кунут може да се казва преди или след руку на последния ракат. Директно преди нея се казва Аллаху Акбар, при това по

⁸⁸ Предадено от Ахмад

ханафитската ислямска школа се повдигат ръцете както при „Такбир ат-тахрим“. По време на молитвата се повдигат ръцете, обърнати към небето, но без да се обръща поглед нагоре.

Молитвата витр трябва да се прави само веднъж през нощта, защото пратеника на Аллах е казал:

"Няма втора Витр молитва в една нощ."⁸⁹

Освен това повечето учени са на мнение, че молитвата витр трябва да бъде наваксана, ако е била пропусната, например заради спане.

По учението на шафиитската ислямска школа "Дуа Кунут" не се казва в молитвата Витр, а в последния ракат на молитвата фаджр.

Независима от витр молитвата, кунут молитвата може да се каже и в последния ракат на някоя от петте фард молитви, и то в особени случаи като катастрофи, епидемии и подобни.

2. Молитви по случай месец Рамадан قِيَامُ رَمَضَانَ

През месец Рамадан в джамията след молитвата иша се правят още специални молитви за този месец. Те се наричат тарауих молитви (ободряващи, подкрепящи молитви). صَلَاةُ التَّرَاوِيحِ

В тях могат да участват и мъже и жени, ако за жените има достойно и достатъчно за тях място на разположение.

Имамът прави две молитви по два раката, при което рецитира на глас. След четвъртия ракат прави пауза, в която може да се прави дуа или да се държи кратка проповед или реч като напомняне или разясняване. След това по същия начин прави още две молитви с по два раката. Към тях се добавя молитвата витр от 3 раката, която също се рецитира на глас от имама. Тарауих молитвата се състои от общо 11 раката. Който иска да прави сам или с група още молитви по желание (нафил) може да отложи вирт молитвата докато свърши всичките четни на брой раката.

Тарауих молитвите може да се правят и вкъщи, обаче както вече беше споменато, наградата за колективната молитва е по-голяма от тази за единичната.

---

⁸⁹ Предадено от Абу Дауд, Ан-Насаи и Ат-Тирмиди.

През месец Рамадан всички добри дела се награждават повече; към тях принадлежат и молитвите. Това кара хората да извършват повече молитви по желание и да даряват повече отколкото по всяко друго време на годината.

3. Празничната молитва (Салату-л-Ид) صَلَاةُ الْعِيدِ

В Исляма има два празника: 3 дневния празник за прекратяването на говеенето (Иду-л-фитр) след месец рамадан и четиридневния пожертвователен празник (Иду-л-адха) на десетия ден през дванайстия месец (Ду-л-Хиджа) по ислямския лунен календар. По случай тези празници има една допълнителна колективна молитва.

Ако няма важни причини за преместване на молитвата на втория или на другия празничен ден, то тя се прави по принцип на първия ден. Състои се от два раката, по време на които имама рецитира на глас.

За тази молитва няма нито Азан нито Икама, понеже не е една от петте фард молитви. Време за молитвата е времето от около 20 мин. след изгрева на слънцето до обяд. По принцип протичането на молитвата се обяснява още веднъж от имама непосредствено преди молитвата. Прави се обикновено като нормалната молитва, обаче в първия ракат след «такбир-ат-тахрим» или «такбир ал-ихрам» се казват още 7 такбира (Аллаху Акбар) от имама, които се повтарят на глас от останалите молещи се. Между отделните Такбири имама възхвалява с тих глас известно време Аллах. По същия начин във втория ракат се казват още 5 Такбира преди рецитирането на Корана. При всеки такбир, във втория, както и в първия ракат ръцете се повдигат отново като при «такбир-ат-тахрим».

Този, който пропусне празничната молитва, трябва вместо това да направи вкъщи два раката; същото важи и за жените. Пророкът (а.с.с) обаче изрично е препоръчал, доколкото е възможно, всички мюсюлмани да се съберат за празничната молитва, която по възможност да се прави на открито; също така и жените, които от освобождаващи причини както менструация или следродилен период не могат да се молят. Защото на тези празници трябва да се събере цялата ислямска общност, мъже и жени, млади и стари.

След молитвата имама държи проповед (хутба), която започва с възхвала на Аллах и в която обръща внимание на значението на съответния празник, и както при петъчната молитва, призовава вярващите да се подчиняват на Аллах (т), да вършат добро и да оставят злото. След това вярващите се поздравяват, посещават се

взаимно и празнуват. За празничните дни е характерно чувството на ислямска общност и братство.

Сунна е преди да се излезе от къщи за празника за прекъсването на говеенето (Иду-л-фитр), да се изядат нечетен брой фурми или нещо сладко. Повечето от учените са единодушни, че също така е сунна и желателно по пътя на отиване към джамията да се върви по един път и на връщане по друг, за да се срещнат колкото се може повече хора, на които да се честити празника.

Ако празникът се падне в петък, в повечето случаи тогава се прави само празничната молитва, а петъчната отпада, за да не се натоварват вярващите с повече от една проповеди; понеже някои може би изминават дълъг път до мястото за молитва или до главната джамия. В този случай празничната молитва е заместител на петъчната, на мястото на която тогава се прави една обикновена зухр молитва.

4. Молитвата Ду-ха

Още една нафил молитва е молитвата ду-ха, която се прави във времето между изгрева на слънцето и обедната молитва. Тя се състои от четен брой раката от 2 до 12. Как се комбинират ракатите е по желание - както при молитвата витр.

5. Молитвата за мъртвия (Салату-л-джаназа)

صَلَاةُ الْجَنَازَةِ

При тази колективна молитва отпадат както руку така и суджуд, т.е. мюсюлманите стоят през цялото време изправени (киям).

След като мъртвеца или мъртвата е била внесена в джамията, покритата с кърпи носилка се слага хоризонтално на стената към

Кибла, и то така, че лицето на мъртвеца да сочи към посоката на молитва наклонено надясно.

Молитвата за мъртвеца се прави в повечето случаи след някоя от фард молитвите. След завършването вярващите се нареждат в редове (най-добре 3 реда) зад носилката както за обикновена молитва, само че разстоянието между редовете е по-малко от обикновено.

Имамът стои директно зад носилката (при мъже до левият хълбок, а при жени до лявото рамо) и преди да започне обяснява накратко протичането на молитвата.

Тя се състои от 4 такбира на имама, които всеки повтаря за себе си тихо. При това ръцете се повдигат както при «такбир ат-тахрим».

Протичане на молитвата:

След първия Такбир всеки казва за себе си след дуата Ал-фатиха. След втория Такбир се моли за мир и благословия за пророка Мухаммед (а.с.с) с дуата от втората част на ташахуд, т.е. с думите:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ .

***Allahumma salli 'ala Muhammad
wa 'ala ali Muhammad, kama salaita 'ala Ibrahim
wa 'ala ali Ibrahim.
Wa barik 'ala Muhammad wa 'ala ali Muhammad,
kama barakta 'ala Ibrahim
wo 'ala ali Ibrahim, fil-'alamin.
Innaka hamidu-m-magid.***

***Аллахумма салли 'ала Мухаммад
ya 'ала али Мухаммад, кама салаита 'ала Ибрахим
ya 'ала али Ибрахим.
ya барик 'ала Мухаммад ya 'ала али Мухаммад,
кама баракта 'ала Ибрахим
ya 'ала али Ибрахим, фил-'аламин.
Иннака хамиду-м-маджид.***

О, Аллах, благослови Мухаммед и семейството на Мухаммед, както си благословил Ибрахим и рода на Ибрахим! И дари благодат на Мухаммед и на семейството на Мухаммед, както си дарил благодат на Ибрахим и на рода на Ибрахим във всички светове. Ти си преславен, велик.

След третия Такбир се казва още една дуа, като например тази:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا
وَذَكَرِنَا وَأُنثَانَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا
فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ.

***Allahumma gfir li-hai-yina wa mai-yitina,
wa sagirina wa kabirina, wa dakarina wa untana,
wa shahidina wa ga'ibina.
Allahumma, man ah-yai-tahu minna fa ah-yihi 'ala-l-Islam,
wa man tawaf-faitahu minna fa-tawaf-fahu 'ala-l-Iman.***

***Аллахумма гфир ли-хай-йна уа май-итина,
уа сагирина уа кабирина, уа дакарина уа унтана,
уа шахидина уа гаибина.
Аллахумма, ман ах-яй-таху минна фа ах-ихи 'ала-л-Ислам,
уа ман тауаф-файтаху минна фа-тауаф-фаху 'ала-л-Иман.***

**О Аллах, прости на мъртвите и на живите ни,
на младите и на старите ни,
на мъжете и на жените ни,
на присъстващите и на отсъстващите.
О Аллах, който от нас оставиш да живее,
остави го да живее като мюсюлманин.
А който от нас оставиш да умре,
остави го да умре като вярващ.**

След четвъртия ракат също се казва наум една дуа, в зависимост от обстоятелствата, например тази:

اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ
اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

***Allahumma la tahrimna agrah, wala taftinna ba'dah.
Allahumma atina fi-dunya hasanat, wafi-l'ahirati hasanat,
wa-qina 'adaba-n-nar.***

**Аллахумма ла тахримна аджрах, уала тафтинна баъдах.
Аллахумма атина фи-дуня хасанат, уафи-лахирати хасанат,
уа-кина 'адаба-н-нар.**

**О Аллах, не ни отказвай наградата му
(на мъртвия) и не ни наказвай след него (смъртта му).
О Аллах, дай ни в този свят добро и в другия свят добро,
и ни опази от наказанието на огъня на ада.**

После следва Таслим, обаче само надясно; по шафиитската ислямска школа - надясно и наляво като при нормалната молитва.

Закъснелият за молитвата за мъртвия не трябва да навакса нищо, а казва заедно с имама таслим и завършва молитвата си с всички останали.

За този, който няма ритуална чистота (тухур) и идва, когато вярващите вече са се наредили в редове или още по-късно, е достатъчно да направи таямум⁹⁰ вместо ууду, за да не пропусне молитвата и свързаната с нея награда.

Молитвата за мъртвия може да бъде правена и за починал на друго място в негово отсъствие.

Сунна е след молитвата да се следва погребалното шествие до гроба и да се моли за прошка на мъртвия.

6. Молитвата при слънчево или лунно затъмнение (Салату-л-Кусуф)

صَلَاةُ الْكُسُوفِ

Слънчевото или лунното затъмнение са природни явления. Мюсюлманите виждат в тях знак за Могъществото на Аллах, което е въздесъщо и се разпростира над всичко - също и върху небесните тела, които също трябва да се подчиняват чрез предписаните им движения. Затова мюсюлманите използват настъпването на тези природни явления, за да засвидетелстват искрената си вяра в

⁹⁰ Виж Глава В (1в)

единството на Аллах и Неговото Могъщество с една специална молитва: Салату-л-Кусуф при слънчево и лунно затъмнение.

Тази молитва е била въведена, след като синът на пророка Мухаммед (а.с.с) Ибрахим починал и в същия ден имало слънчево затъмнение; понеже хората видели връзка между смъртта на Ибрахим и това природно явление. Тогава пророкът (а.с.с) им обяснил истинската причина, а именно че слънцето и луната са знаци за могъществото на Аллах и че тяхното затъмнение не се случва нито заради смъртта, нито заради раждането на един човек. Той повелил, при слънчево и лунно затъмнение да се прави една молитва за почитане на Аллах.

Тази молитва се състои от два дълги раката (по шафиитската и маликитската ислямска школа също така от четири), през които имамът рецитира на глас и то във всеки ракат Ал-Фатиха и една друга част от Корана. Във всеки ракат обаче - за разлика от нормалната фард молитва - след първото руку се рецитира още веднъж някоя част от Корана и чак след второто руку следват двата суджуда. Следва проповед на имама за смисъла на молитвата.

7. Молитвата за дъжд (Салату-л-Истискаа)

صَلَاةُ الْإِسْتِسْقَاءِ

По време на суша мюсюлманите имат възможността да помолят Аллах за дъжд. По общоприетото мнение се прави като празничната молитва; други учени казват, че се състои от два нормални раката, докато Абу Ханифа е на мнението, че не става въпрос за една официална молитва (салах), а за една неофициална (дуа). Важното обаче е, че вярващият може и при това бедствено положение да търси закрила от Аллах (т); защото точно сушата е един широко разпространен и все по-често възникващ проблем, който често може да има катастрофални последствия за хората.

Молитвата за дъжд се прави по следния начин:

Имамът се моли два раката с вярващите по което и да е време, освен във времето, в което правенето на молитва е забранено⁹¹. При това рецитира на глас в първия ракат, след Ал-Фатиха, Сура № 87 (Ал-Ала, Всевишния), във втория ракат, след Ал-Фатиха, Сура № 88 (Ал-Гашия, Всепокриващият ден) и завършва молитвата както обикновено с ташахуд и таслим. След това държи проповед, която може да се държи също както при петъчната молитва преди самата молитва (салах). След завършване на проповедта присъстващите

⁹¹ Виж Глава В (5)

обръщат горната си дреха наопаки (напряке, палто), така че опаката страна да е навън. В това смирено положение се обръщат в посоката за молитва (Кибла), повдигат ръце и се молят на Аллах (т) за дъжд и милосърдие.

8. Молитва за правилното просветление. (Салату-л-Истихара)

صَلَاةُ الْاِسْتِخَارَةِ

В живота на човека има ситуации, в които трябва да се вземе важно решение и човек често се съмнява в правилния избор. В такъв случай мюсюлманинът има благословеното просветление на "Салту-л-Истихара", т.е. той може да се помоли на Аллах (т), да му покаже правилното решение, а именно решението, което Аллах смята за най-добро.

Молитвата за правилното просветление се състои от два раката, които не трябва да са част от една фард молитва, а само от една доброволна молитва (нафил). Към тях се добавя съществената молитва (дуа), в която Аллах (т) се умолява за напътствие и решение. Текста на тази молитва е:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ
مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ
وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ .
اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي
وَعَاقِبَةِ أَمْرِي (عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ) فَاقْدُرْهُ لِي، وَيَسِّرْهُ لِي،
ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي
دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي (فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ)
فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ

**Allahumma inni astahiruka bi-ilmika -wa astaq-diruka bi-qudratika
wa as aluka min fadlika-l- 'azim, fa innaka taqdiru wala
aqdir, wa ta'lamu wala a'lam wa anta 'allamu-l-gu-yub.
Allahumma in kunta ta 'lamu anna hada-l-amra hairun li fi dini**

Wa ma'ashi wa 'aqibati amri ('agili amri wa agilihi), faq-durhu li wa yassirhu li, tumma barik li fih, wa inn kunta ta'lamu anna hada-l-amra sharrun li fi dini wa ma'ashi wa 'aqibati amri (fi 'agili amri wa agilihi), fas-rifhu 'anni was-rifni 'anhu waqdur li-ya-l-haira haitu kana, tumma-r-dini bih.

Аллахумма инни астахирука би-илмика -уа астак-дирука би-кудратика уа ас алука мин фадлика-л- 'азим, фа иннака такдиру уала акдир, уа та'ламу уала а'лам уа анта 'алламу-л-гу-юб. Аллахумма ин кунта та 'ламу анна хада-л-амра хаирун ли фи дини уа ма'аши уа 'акибати амри ('аджили амри уа аджилихи), фак-дурху ли уа ясирху ли, тумма барик ли фих, уа инн кунта та'ламу анна хада-л-амра шаррун ли фи дини уа ма'аши уа 'акибати амри (фи 'аджили амри ва аджилихи), фас-рифху 'анни уас-рифни 'анху уакдур ли-л-хаира хаиту кана, тумма-р-дини бих

“О, Аллах, напъти ме с Твеото знание, моля Те да ми дариш способност с Твоята способност и Те моля за великата Ти щедрост! Ти можеш, аз не мога. Ти знаеш, аз не знам. Ти си Всезнаещият тайните. О, Аллах, ако знаеш, че това дело (тук се назовава конкретната нужда) е добро за мен, за религията ми, живота и бъдещето ми - отсъди го за мен и го облекчи, после ме благослови в него! Ако Ти знаеш, че това дело е лошо за мен, за моята религия, живот и бъдеще - отдалечи го от мен и ме отдалечи от него, и отсъди за мен доброто, където и да е то, после ме стори доволен от него!”⁹²

На мястото на "хада-л-амра" (тази работа) молещият се казва това което го подтиска. Той завършва молитвата с хвала на Аллах (Алхамду ли-ллах) и молбата за благословия и мир за пророка (а.с.с)⁹³

Повтаряне на молитвата истихара за същия проблем не е необходимо. Обаче след молитвата човек не бива да предприеме това, към което сам клони повече, а трябва да остави решението изцяло на Аллах (т). И като Аллах (т) му е предал правилното решение, то той трябва да се придържа към него.

⁹² Предадено от Ал-Бухари

⁹³ Който не знае наизист тази дуа както и други дуи, които се казват след молитвата (Салах), може да постави отворената книга пред себе си и да чете от нея.

9. Молитвата Тасбих صَلَاةُ التَّسْبِيحِ

Предава се за пратеника на Аллах (а.с.с), че е учил Ал-Аббас Ибн Абдулмуталиб (р) на Тасбих молитва по следния начин:

"Молиш се четири раката, във всеки от които рецитираш Ал-Фатиха и една друга част от Корана. Като си готов с рецитирането в първия ракат, тогава кажи 15 пъти в изправено положение:

سُبْحَانَ اللَّهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ

***Subhana-llah,
wal-hamdu li-llah,
wa-la ilha illa-llah,
wa-llahu akbar.***

***Субхана-ллах,
уал-хамду ли-ллах,
уа-ла илха илла-ллах,
уа-ллаху акбар.***

**Възхвален да е Аллах;
и хвала на Аллах;
и няма друг Бог освен Аллах;
и Аллах е по-Голям.**

След това се покланяш в руку и казваш 10 пъти тези думи. После изправяш тялото си от руку и ги казваш още 10 пъти. След като след това си се поклонил в суджуд, ги казваш още 10 пъти, също така и като се изправиш от суджуд в седнало положение 10 пъти, в втория суджуд също 10 пъти, и също след като се изправиш от втория суджуд в седнало положение. Това са общо 75 пъти във всеки ракат; и така действаш във всичките 4 раката. Ако можеш да правиш тази молитва веднъж на ден, го прави; ако не, тогава 1 път в седмицата; ако и това не, то един път в годината; а и ако това не направиш, то тогава поне един път в живота."⁹⁴

⁹⁴ Предадено от Абу Дауд, Ибн Маджа, Ибн Хузайма и Ат-Табарани.

Понеже тази молитва се знае и кланя от малко мюсюлмани, някои имами я правят в Лейлатул Кадър (Ноща на решението или могъществото) - една от последните нощи на Рамадан, а именно след тарауих молитвата. Аллах (т) споменава тази нощ в Корана като "по-добра от хиляди месеца". В нея се отварят вратите на небето и ангелите слизат на земята (Сура 97).

10. Молитва в бедствено положение (Салату-л-Хаджа)

صَلَاةُ الْحَاجَّةِ

При тази молитва се правят два раката нафил и след това след възхваляването на Аллах и молбата за благословия и мир за пророка Мухаммед (а.с.с) се казва следната дуа:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ،
وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ،
لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ
رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

***la ilaha illa-llahu-l-Halimu-l-Karim, subhana-llahi rabbi-l-
'arsil-l- 'azim; al-hamdu li-llahi rabbi-l- 'alamin.
As aluka mugibati rahmatik, wa-'aza'ima magfiratik,
wal-ganimata min kulli birr, was-salamata min kulli itm;
la tada' li danban illa gafartah, wala hamman illa farragtah,
wala Hagatan hi-ya laka ridan illa qadaitaha, ya arhama-r-rahimm.
Allahumma atina fi-d-dunya hasanat;
wa-fil ahirati hasanat, wa-qina 'adaba-n-nar.***

**Ла илаха илла-ллаху-л-Халиму-л-Карим, субхана-ллахи рабби-
л-'арши-л- 'азим; ал-хамду ли-ллахи рабби-л- 'аламин.
Ас алука муджибати рахматик, уа-'азаима магфиратик,
уал-ганимата мин кулли бирр, уас-саламата мин кулли итм;
ла тада' ли данбан илла гафартах, уала хамман илла
фарраджтах, уала Хаджатан хи-я лака ридан илла кадайтах,
я архама-р-рахимм. Аллахумма атина фи-д-дуня хасанат;
уа-фил ахирати хасанат, уа-кина 'адаба-н-нар.**

Няма друг бог освен Аллах, Превеликия, Преблагия!.
 Хвала на Аллах, Господаря на великия Трон!
 Хвала на Аллах, Господаря на световете!
 Моля Те за дела, които донасят милосърдието Ти,
 и за обогатяването чрез всяко добро дело и освобождението
 от всеки грях. Не ми оставяй провинение,
 без да го простиш, и никаква грижа без да я премахнеш,
 и никакво дело, което Ти харесва, без да го извърша,
 о Най-Милосърден сред милосърдните.
 О Аллах, дай ни в този свят добро и в отвъдното добро
 и ни опази от наказанието на огъня на ада.⁹⁵

11. Молитва за покаяние (Салату-т-Тауба)

صَلَاةُ التَّوْبَةِ

Ако някой е извършил провинение или грях и после съжали, може да направи молитва от два раката и да помоли Аллах (т) за прошка, която ще получи, ако съжалението му е искрено; т.е. да поправи евентуално причинените вреди и да не се повтаря както и да не носи в сърцето си желание за това да повтори стореното или да извърши нещо подобно. Аллах (т) казва в Корана:

وَالَّذِينَ إِذَا
 فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى
 مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ
 مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾

"и за онези, които щом сторят непристойност или угнетят сами себе си, споменават Аллах и молят опрощение за своите грехове, а кой освен Аллах опрощава греховете? и не упорстват в своите деяния, знаейки, - на такива наградата им е опрощение от техния Господ и Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. И колко прекрасна е отплатата за дейните!"⁹⁶

⁹⁵ Предадено от Ат-Тирмиди

⁹⁶ Сура 3 (Ал-Имран, Родът на Имран): 135,136.

12. Поклона при рецирането на Корана (Суджуду-т-Тилауа)

سُجُودُ التَّلَاوَةِ

Ако някой рецитира аят от Корана с място в него при което трябва да се направи поклон, или ако чува как се рецитира от някой друг, то тогава е желателно и сунна както слушателят така и рецитиращият да кажат "Аллаху акбар", да направят един "земен" поклон и като седнат отново да кажат още веднъж "Аллаху Акбар".

Този предаден от пророка (а.с.с) и сподвижниците му поклон се нарича "Суджуду-т-Тилауа" и в него няма нито ташахуд нито таслим.

Абу Хурайра предава, че пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е казал:

"Ако потомъкът (синът) на Адам рецитира една Саджда⁹⁷ и се покланя при това, сатаната се отдръпва плачейки назад и казва „О, мъка. Беше му заповядано (на човека от Аллах) да се поклони, и той го прави. Затова ще влезне в рая. И на мен ми беше заповядано да се поклоня, но аз бях непокорен (и не го направих)⁹⁸. Затова ще вляза в ада"⁹⁹.

Този поклон се извършва всеки път, когато се стигне до определени места по време на рецитирането на Корана. Има 15 такива места, и в повечето издания на Корана те са отбелязани встрани от текста с думата Саджда (Поклон). Поклонът се прави винаги след завършването на целия аят, и никога по средата и на посочените места.

Мнозинството от учените изискват за поклона при рецитирането същите условия както и при молитвата (салах) - ритуална чистота (тухур), заемане на посоката за молитва (кибла) и покриване на голотата.

Освен обичайните думи, които се казват при суджуд (Субхана рабия-л-ала) може да се каже и следната дуа:

⁹⁷ Поклон на определени места при рецитиране на Корана; аят в Корана, в които се споменава суджуд.

⁹⁸ Сравни Коран 2:34; 38:70-74.

⁹⁹ Предадено от Муслим, Ахмад и Ибн Маджа

سَجْدًا وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

***Sagada waghi li-lladi halaqahu
wa-Shaqqa sam'ahu wa-basarahu bi-haulihi
wa-qu-watihi, fa-tabaraka-llahu ahsanu-l-haliqin.***

**Саджада уаджхи ли-ллади халакаху
уа-шакка самаху уа-басараху би-хаулихи
уа-ку-уатиhi, фа-табарака-ллаху ахсану-л-халикин.**

**Лицето ми се прекланя пред Този,
Който го е създал и му е дал със силата
и могъществото си слух и очи. Пречист е затова Аллах,
Най-Добрият Създател.**

По време на молитвата също може да се случи да се рецитира аят от Корана, която съдържа саджда - при която се изисква поклон - независимо дали молитвата се извършва сам или зад имам, при рецитиране на глас или наум. При колективната молитва вярващите се покланят с имама и стават отново, когато той става, за да продължи рецитирането.

Ако някой рецитира или слуша същия аят с една саджда няколко пъти един след друг, тогава е достатъчно да се поклони само един път след приключване на рецитирането.

Повечето учени са на мнение, че е желателно, пропуснат поклон да се навакса, докато не е изминало много време от рецитирането или чуването на мястото със саджда.

13. Поклон за благодарност (Садждату-с-шукр)

سَجْدَةُ الشُّكْرِ

Повечето от учените са единодушни, че поклонът за благодарност (Суджуту-с-шукр) е желателен за този, който е получил особена милост от Аллах (т) или който е бил опазен от нещастие. Предадено е как пророка (а.с.с.) и сподвижниците му са го извършвали. Ал-

Байхаки предава, че пророкът (а.с.с) се поклонил от благодарност пред Аллах, когато Али (р) му писал, че родът Хамадан е приел Исляма. След това пророкът (а.с.с) повдигнал главата си, седнал и казал: "Мир над Хамдан, мир над Хамадан."

Поклонът от благодарност обаче не е на същото ниво, като поклона в молитвата; така че за него не е необходима нито ритуална чистота на тялото, нито на дрехата или на мястото. Той също така не съдържа такбир или таслим.

14. Молитва на болния (Салату-л-Марид)

صلاة المريض

Аллах (т) е Всемилоствив и Предвидлив. Затова Той позволява на болния облекчения при молитвата. Мъки и болки не трябва да пречат на разговора със Създателя. От друга страна обаче молитвата е толкова важна, че Аллах (т) не е освободил болния от нея. И така задължението да се прави фард молитвата важи и за болния.

Облекчението се състои в това, че болният може да се моли в положение на тялото, в което извършването на молитвата му е най-безболезнено и най-лесно, седнал или дори легнал. Отделните движенията само се загатват в зависимост от възможността.

При тежка болест, при която болният отвреме навреме изпада в безсъзнание, или при трудност да се направи ууду, могат също така да се прилагат правилата за събиране на молитвите.¹⁰⁰

15. Молитва при страх от нападение (Салату-л-Хауф)

صلاة الخوف

При война също има улеснение на молитвата, ако има опасност от нападение.

За начина, по който се прави има различни мнения на учените. Основен принцип е групата да се раздели, като първата част прави 2

---

¹⁰⁰ Виж Глава И (3) и (4).

раката зад имама и след това се връща към боя или поста си, след което втората част се моли два раката със същия имам.

Условията за това се намират в различни хадиси както и в четвъртата Сура "An-Nisa", Жените, Ая 101-102:

مِنْ وَرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا
فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
أَذَىٰ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
وَتَأْخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾

"А когато странствате по земята, не е прегрешение за вас да съкращавате молитвата, ако се страхувате, че ще ви навредят онези, които не са повярвали. Неверниците са ваш явен враг. И когато си сред вярващите и им водиш молитвата, нека с теб стои група и да вземат своите оръжия. И щом се поклонят в суджуд, част от тях да застанат зад вас. После нека дойде друга група, която още не се е молила, и да извърши молитвата с теб, и да бъде предпазлива, и да вземе оръжията си. Онези, които не повярваха, желаят да нехаеете за своите оръжия и вещи, та да се нахвърлят срещу вас отведнъж. И не е прегрешение за вас, ако дъжд ви напакости или сте болни, да положите оръжията си, но бъдете предпазливи. Аллах приготи за неверниците унижително мъчение."

Точното извършване на тази молитва се определя според ситуацията, например дали врагът се намира в посоката на молитвата или в обратната и т.н.

Ако ситуацията не позволява дори и тази форма на молитвата, то мюсюлманинът може да се моли сам и във всяко положение - в седнало, легнало, вървейки - при което само загатва руку и суджуд и

не е нужно да се придържа към посоката за молитва. Така той може при определени условия да се моли като болния или пътуващия. Това важи и за преследвача или преследвания сред мюсюлманите.

16. Молитвата през ноща (Тахаджуд)

التَّهَجُّدُ

Молитвата през ноща е молитва по желание и не бива да се бърка с нощната молитва (Иша), защото при нощната молитва става дума за една задължителна молитва, която не бива да се пропуска. Докато при другата става въпрос за молитва по желание, която може да се изпусне. Подробно за това в приложението "Молитвата през нощта (Тахаджуд) както я има в Сунната".

Приложение

В приложението се съдържат следните части:

- Някои сури от Корана за рецитиране по време на молитвата.
- Молитвата през нощта (Тахаджуд), както я има в Сунната.
- Някои молитви (дуа) от Корана
- Някои молитви (дуа) от Сунната
- Списък на Аятите от Корана, в които е спомената фард молитвата.
- Местата в Корана, на които при рецитирането им се изисква поклон (Съджуд-т-Тилауа)
- Обяснения на термини
- Хвала на Аллах (заключение на арабски език)

Някои сури от Корана за рецитиране по време на молитвата

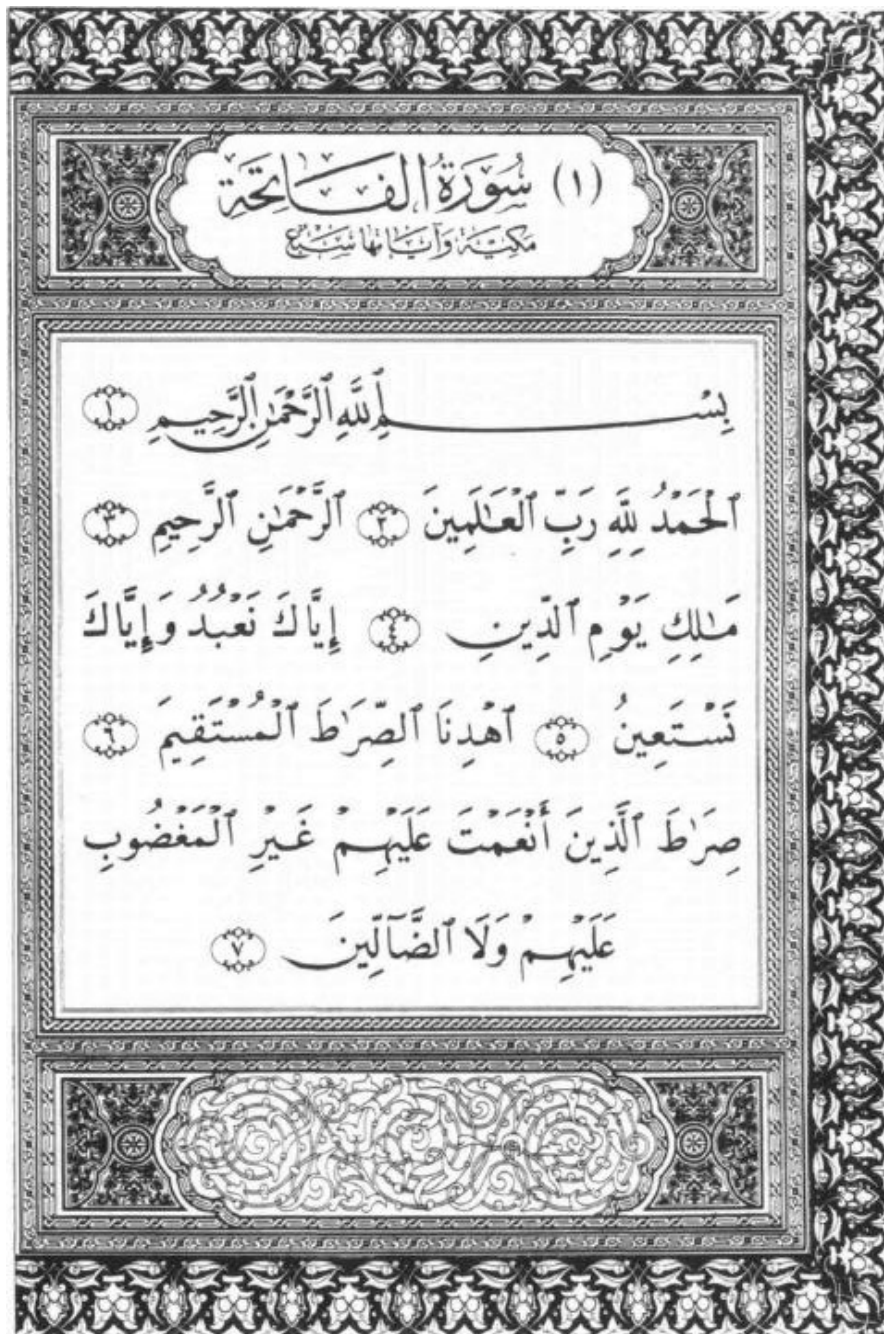
Сура Откриване (Ал-Фатиха)

Bismi-llahi-r-rahmani-r-rahim. (1)
Al-hamdu li-llahi rabbi-l- 'alamin (2),
Ar-rahmani-r-rahim (3),
Maliki yaumi-d-din. (4)
Iy-yaka na 'budu wa iy-yaka nasta 'in, (5)
Ihdina-s-sirata-l-mustaqin (6),
Sirata-lladina an'amta 'alaihim,
gairi-l-magdubi 'alaihim,
wa-la-d-dalin. (7).

Бисми-ллахи-р-рахмани-р-рахим. (1)
Ал-хамду ли-ллахи рабби-л- 'аламин (2),
Ар-рахмани-р-рахим (3),
Малики яуми-д-дин. (4)
й-яка на 'буду ,уа и-яка наста 'ин, (5)
Ихдина-с-сирата-л-мустакин (6),
Сирата-лладина анамта 'алайхим,
гаири-л-магдуби 'алайхим,
уа-ла-д-далин. (7).

1. В името на Аллах, Всемиловития, Милосърдния!
2. Хвала на Аллах Господа на световете,
3. Всемиловития, Милосърдния,
4. Владетеля на Съдния ден!
5. Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем.
6. Насочи ни по правия път,
7. пътя на тези, които си дарил с благодат,
а не на [тези], над които тегне гняв,
нито на заблудените!

87. Сура Всевишния(Ал-Аля)

Меканска. Съдържа 19 знамения.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ (١) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ (٢) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝
(٣) وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ (٤) فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ (٥) سُنُقِرُكَ
فَلَا تَنسَى ۝ (٦) إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ (٧) وَيَسِّرُكَ
لِلْيُسْرَى ۝ (٨) فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ (٩) سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَى ۝ (١٠)
وَيَنْجِنُهَا الْأَشْقَى ۝ (١١) الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ (١٢) ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ (١٣) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ (١٤) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ (١٥)
بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ (١٦) وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ (١٧) إِنَّ
هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ (١٨) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝ (١٩)

Sabbihi-sma rabbika-l-a'la (1);
alladi halaqa fa-sawwa (2),
wa-lladi qaddara fa hada (3),
wa-lladi ahraga-l-mar'a (4)
faga'alahu guta'an ahwa (5);
sanuq-ri'uka fala tansa (6),
illa masha'a-llah; innahu ya'lamu-l-gahra wa-ma yahfa (7);
wa nuyassiruka lil-yusra (8),
fa-dakkir inn-nafa'ati-d-dikra (9);
sayaddakkaru man-yahsa (10),
wa yatagan-nabuha-l-ashqa. (11),
alladi yasla-n-nara-l-kubra (12),
tumma la yamutu fiha wala yahya (13);
qad aflaha man tazakka (14),
wa dakara-sma rabbihi fa-salla (15);
ball tu 'tiruna-l-hayata-d-dunya (16),
walahiratu hairu-wa abqa (17);
inna hada lafi-s-suhifi-l-ula (18),
suhufi Ibrahim wa Musa (19).

Бисми-ллахи-р-рахмани-р- рахим.
 Саббихи-сма раббика-л-а'ла (1);
 аллади халака фа-саууа (2),
 уа-ллади каддара фа хада (3),
 уа-ллади ахраджа-л-мар'а (4)
 фаджаалаху гутаан ахуа (5);
 санук-риука фала танса (6),
 илла машаа-ллах; иннаху я'ламу-л-джахра уа-ма яхфа(7);
 уа нуясирука лил-юсра (8),
 фа-даккир инн-нафа'ати-д-дикра (9);
 саяддаккару ман-яхша (10),
 уа ятаджан-набуха-л-ашка. (11),
 аллади ясла-н-нара-л-кубра (12),
 тумма ла ямуту фиха уала яхя (13);
 кад афлаха ман тазакка (14),
 уа дакара-сма раббихи фа-салла (15);
 балл ту 'тируна-л-хаята-д-дуња (16),
 уалахирату хаиру-уа абка (17);
 инна хада лафи-с-сухифи-л-ула(18),
 сухуфи Ибрахима уа Муса (19).

1. Прославяй пречистото име на твоя Господ, Върховния,
  2. Който сътвори и осъзмери,
  3. Който прецени и напъти,
  4. Който изважда [тревата на] пасбището
  5. и го превръща в черно стърнище!
  6. Ще ти дадем да четеш [Корана, о, Мухаммад] и не ще забравиш,
  7. освен каквото Аллах пожелае. Той знае явното и скритото.
  8. И ще те улесним за лесното.
- (Тук под "лесното" се има предвид пътят на Исляма, който е достъпен за всеки и е лесен за следване.)
9. Напомняй, ако има полза от напомнянето!
  10. Ще си спомни онзи, който се страхува.
  11. И ще се отдръпне от това най-лошият,
  12. който ще гори в най-големия Огън.
  13. После там нито ще умре, нито ще е жив.
  14. Сполучил е онзи, който се пречиства
  15. и споменава името на своя Господ, и отслужва молитвата.
  16. Да, предпочитате земния живот,
  17. но отвъдният е по-хубав и по-дълготраен.
  18. Това е [записано] в предишните писания
  19. писанията на Ибрахим и на Муса.

103. Сура Следобедът (Ал-Аср)

Меканска. Съдържа 3 знамения.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ۞ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۞ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۞

**Bismi-llahi-r-rahmani-r-rahim
Wal-'Asr (l),
inna-l-insana lafi husr(2),
illa-l-ladina amanu wa-'amilu-s-salihati,
wa-tawasau bil-haqi wa-tawasau bissabr(3).**

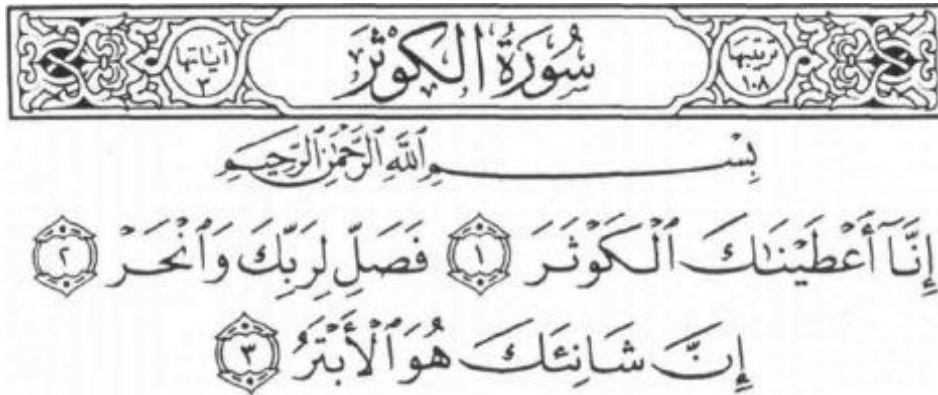
**Бисми-ллахи-р-рахмани-р-рахим
уал-'Аср (л),
инна-л-инсана лафи хуср(2),
илла-л-ладина аману уа-'амилу-с-салихати,
уа-тауасау бил-хакки уа-тауасау биссабр(3).**

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

- 1.Кълна се в следобеда**
- 2.човекът е в загуба,**
- 3.освен онези, които вярват и вършат праведни дела,
и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се
наставляват за търпението.**

108. Сура Ал-Каусар (Ал-Каусар)

Меканска. Съдържа 3 знамения.

**Bismi-llahi-r-rahmani-r-rahim
Inna a 'tainaka-l-Kautar (1),
fa-salli li-rabbika wan-har (2),
inna shani-aka huwa-l-abtar. (3).**

**Бисми-ллахи-р-рахмани-р-рахим
Инна а 'тайнака-л-Каусар (1),
фа-салли ли-раббика уан-хар (2),
инна шани-ака хууа-л-абтар. (3).**

- В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!**
1. Ние ти дадохме [о, Мухаммад реката] ал-Каусар*.
**2. Затова отслужвай молитвата към своя Господ
и [жертвено животно] коли!**
3. Твоят ненавистник - той е лишеният.

* ("Каусар" е името на реката на изобилието, дадена на Мухаммад, мир нему, същевременно означава "голямо изобилие". В тази сура се повелява да се прави жертвоприношение и се дава отговор на съдружаващите, които обиждали Пророка, наричайки го "Лишения" ("Ал-абтар").)

109. Сура Неверниците (Ал-Кафирун)

Меканска. Съдържа 6 знамения.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مِمَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

Bismi-llahi-r-rahmani-r-rahim
Qul ya ai-yuha-l-kafirun. (1),
la a 'budu ma ta 'budun (2);
walaantum 'abiduna ma a 'bud (3);
wala ana 'abidum-ma 'abattum(4),
wala antum 'abiduna ma a 'bud (5).
Lakum dinukum waliya din. (6).

Бисми-ллахи-р-рахмани-р-рахим
Кул я ай-юха-л-кафирун. (1),
ла а 'буду ма та 'будун (2);
уалаантум 'абидуна ма а 'буд (3);
уала ана 'абидум-ма 'абаттум(4),
уала антум 'абидуна ма а 'буд (5).
Лакум динукум уалия дин. (6).

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

- 1.Кажы [о, Мухаммад]: "О, неверници,
- 2.аз не служа на това, на което вие служите,
- 3.и вие не служите на това, на което аз служа.
- 4.И аз не служа на това, на което вие служите,
- 5.и вие не служите на това, на което аз служа.
- 6.Вие си имате вашата религия и аз имам своята религия."

112. Сура Пречистването (Ал-Ихлас)

Меканска. Съдържа 4 знамения.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَكِلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

**Bismi-llahi-r-rahmani-r-rahim.
Quil hu'wa-llahu ahad (1),
Allahu-s-samad (2),
lamm yalid wa-lammyulad (3),
wa-lammyakul-lahu kuff-wan ahad. (4).**

**Бисми-ллахи-р-рахмани-р-рахим.
Кул хууа-ллаху ахад (1),
Аллаху-с-самад (2),
ламм ялид ва-ламмюлад (3),
уа-ламмякул-лаху куффууан ахад. (4).**

- 1.Кажи [о, Мухаммад]: "Той е Аллах Единствения,
- 2.Аллах, Целта [на всички възделения]!
- 3.Нито е раждал, нито е роден,
- 4.и няма равен Нему."

113. Сура Разсъмването (Ал-Фалак)

Меканска. Съдържа 5 знамения.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (١) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (٢) وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (٣) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ (٤) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (٥)

Bismi-llahi-r-rahmani-r-rahim.
Qull a'udu bi-rabbi-l-falaq (1),
min Sharri ma halaq (2),
wa-min Sarri gasiqin ida waqab (3),
wa-min Sharri-n-naffatati fil-'uqad(4),
wa-min sharri hasidin ida hasad. (5).

Бисми-ллахи-р-рахмани-р-рахим.
Qull а'уду би-рабби-л-фалак (1),
мин шарри ма халак (2),
уа-мин шарри гасикин ида уакаб (3),
уа-мин шарри-н-наффатати фил-'укад(4),
уа-мин шарри хасидин ида хасад. (5).

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!
1.Кажи [о, Мухаммад]: "Опазил ме Господът на разсъмването
2.от злото на онова, което е сътворил,
3.и от злото на тъмнината, когато настъпи,
4.и от злото на духащи по възлите [магьосници],
5.и от злото на завистник, когато завиди!"

114. Сура Хората (Ан-Нас)

Меканска. Съдържа 6 знамения.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلَهِ
النَّاسِ (3) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4) الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (5)
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (6)

Bismi-llahi-r-rahmani-r-rahim.
Qull a'udu bi-rabbi-n-nas (1),
Maliki-n-nas (2),
Ilahi-n-nas(3),
min Sharri-l-waswasi-l-hannas (4),
alladi yu-waswisu fisuduri-n-nas (5),
mina-l-ginnati wan-nas. (6).

Бисми-ллахи-р-рахмани-р-рахим.
Кул а'уду би-рабби-н-нас (1),
Малики-н-нас (2),
Илахи-н-нас(3),
мин шарри-л-уасуаси-л-ханнас (4),
аллади ю-уасуису фисудури-н-нас (5),
мина-л-джиннати уан-нас. (6).

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!
1.Кажи [о, Мухаммад]: "Опазил ме Господът на хората,
2.Владетелят на хората,
3.Богът на хората,
4.от злото на шепнещия съблазни [сатана], побягващия,
5.който нашепва в гърдите на хората,
6.[сатана] от джиновете и от хората!"

Молитвата през нощта (Тахаджуд), както я срещаме в Сунната.¹⁰¹

- Худайфа, Аллах да е доволен от него, предава: "Пророкът, Аллах да го благослови и с мир да го дари, имал навика да си чисти зъбите с мисвак, когато е имал намерението да прави една доброволна молитва през нощта (=Тахаджуд)"
- Аиша, Аллах да е доволен от нея, предава: "Пратеника на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, правеше обичайно 11 раката. Това беше неговата молитва (през нощта): Поклонът му продължаваше толкова дълго, че някой от вас би могъл през това време да рецитира 50 аята от Корана, преди той да е повдигнал главата си. Той правеше 2 раката преди сутрешната молитва (фаджр); после лягаше на дясната си страна, докато чуеше азана."
- Аиша, Аллах да е доволен от нея, предава: "Пророкът, Аллах да го благослови и с мир да го дари, правеше обичайно 13 раката през нощта, към които принадлежаха тези на витр и двата раката преди сутрешната молитва."
- Абдулла Ибн Арм Ибн Ал Ас, Аллах да е доволен от двамата, предава: "Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, ми каза: "Молитвата, която Аллах обича най-много е молитвата на Дауд (Давид), (Аллах да го благослови); постенето, което Аллах най-много обича е постенето на Дауд, (Аллах да го благослови); защото той спеше половината нощ, молеше се 1/3 от ноща и спеше 1/6 от нея. Той постеше един ден и обикновено ядеше на другия."
- Абдулла Ибн Арм, Аллах да е доволен от двамата, предава: "Пророкът, Аллах да го благослови и с мир да го дари, ми каза: «Казаха ми, че се молиш цялата нощ и че през деня постиш» Казах му: «Да, така правя.» Пророкът каза: «Ако така постъпваш клепачите ти ще натежат и волята ти ще се пречупи. Ти сам имаш право (на живот) и семейството ти също има право (на теб). Затова трябва да постиш и да ядеш, да се молиш и да спиш.»"
- Абдулла, Аллах да е доволен от него, предава: "В присъствието на пророка (Аллах да го благослови и с мир да го дари) беше споменат един мъж, който спал до сутринта и не ставал за

¹⁰¹ Избрани от Сахих Ал-Бухари, Ислямска библиотека, Кьолн

молитвата, тогава пророкът каза: «Сатаната е уринирал в ухото му»."

- Убада Ибн Ас-Самит предава, че пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казал: "Който страда от безсъние през нощта и казва «ла-иллаха илла-ллаху уахдаху ла шарика ла; уа субханалла, уа ла илаха илла лла, уа ллаху акбар, уа ла хаула уа ла кууата илла билла»¹⁰² и след това каже: «Аллахумма гфирли»¹⁰³, или ако каже някоя дуа, той ще бъде чут. Ако се измие след това за молитва, молитвата му ще бъде приета."
- Абу Хурайра, Аллах да е доволен от него, предава: "Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казваше: "Нашият Господар, Благословеният и Всевишният се отправя милосърдно във всяка нощ към небето на този свят, когато остава последната 1/3 от ноща и казва: «Кой ме вика, за да го чуя? Кой ме моли, за да му дам? Кой Ме моли за прошка, за да му простя?»"
- Абу Хурайра, Аллах да е доволен от него, предава: "Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казваше: «Когато някой от вас спи, сатаната връзва три възела около шията му, при което завръзва всеки възел с думите: ‚Предстой ти една дълга нощ, потопаи се в съня‘. Ако той обаче стане и спомене Аллах, тогава се отвързва единия възел; ако се измие за молитвата, се отвързва още един възел; а когато се моли, се отвързва още един възел. На сутринта се чувства изпълнен със сила и щастлив, а иначе се чувства зле и мързелив.»
- Анас Ибн Малик, Аллах да е доволен от него, предава: "Пророкът, Аллах да го благослови и с мир да го дари, влезна (в къщата) и видя опънато между два стълба въже. Той попита: «Какво е това въже?» Казаха му: «Това е въжетото на Зейнаб, което използва за опора (по време на молитвата), когато почувства че силата ѝ отслабва.» Пророкът, Аллах да го благослови и с мир да го дари казал: «Това никак не е хубаво. Всеки от вас трябва да се моли по силите си и като се почувства слаб трябва да седне.»"

---

¹⁰² Няма друг Бог освен Аллах, Единствения, които няма съдружник. Негово е царството и нему принадлежи възхвалата, и Той има могъщество над всички неща. Хвала на Аллах и да е възхвален Аллах, и няма друг Бог освен Аллах, и Аллах е по-Голям, и няма ни могъщество ни сила освен при Аллах.

¹⁰³ О Аллах, Боже мой, прости ми (греховете).

- Ибн Абас, Аллах да е доволен от тях, предава: "Молитвата на пророка, Аллах да го благослови и в мир да го дари, се състоеше обикновено от 13 раката." Той имаше предвид молитвата през нощта.
- Ибн Абас, Аллах да е доволен от тях, предава: "Пророкът, Аллах да го благослови и с мир да го дари, имаше навика, когато искаше да се моли през ноща, да казва: «О Аллах, за теб е възхвалата. Ти си Пазителят на небето и на земята и на всичко, което е в тях. Ти си достоен за възхвала и Твое е царството на небето и на земята и на онова, което е в тях. Ти си достоен за възхвала и Ти си светлината на небето и на земята. За теб е възхвалата, ти си Царят на небето и на земята и ти заслужаваш възхвалата. Ти си истината и Твоето предвестие е истината, срещата с Теб е истина. Твоите думи са истина, раят е истина и адът е истина, и пророците са истина, и Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е истина. Часът е истина. О Аллах, на Теб съм отдаден (асямту) и в Теб вярвам, доверявам се на Теб и при Теб се връщам с покаяние, споря чрез Твоята убедителност, и се доверявам на Твоето отсъждане; и така прости ми това, което (лоши дела) съм извършил някога и което ще извърша, и което правя скришом или наяве. Ти определяш първото и ти определяш последното и няма друг Бог освен Теб.»" Абдулкарим Абу Умаяя предава, че пророкът е добавил: «...и няма могъщество и сила освен чрез Аллах.»
- Масрук предава: "Осведомих се при Аиша (Аллах да е доволен от нея) за "молитвата през нощта" на пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и тя отговори: «(Той правеше различно) седем, девет и единадесет (раката) без двата раката нафил преди сутрешната молитва.»"
- Масрук предава: "Попитах Аиша (Аллах да е доволен от нея): «Кое дело пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) обичаше най-много?» Тя отговори: «Продължителното». Аз попитах пак: «Кога ставаше, за да направи "молитвата през нощта"?» Тя каза: «Той ставаше, щом чуеше петелът да кукурига.»"
- Салим предава от баща си (Аллах да е доволен от него), че той казвал: "Докато пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) беше жив, беше прието, когато някой е сънувал нещо да го разказва на пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари). Искаше ми се и аз да сънувам нещо, за което да мога да разкажа на пратеника на Аллах (Аллах да го благослови

и с мир да го дари). По онова време бях млад мъж и по времето на пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) спях в джамията. Тогава сънувах сякаш ме взимат два ангела и ме водят към огъня на ада, които беше навит като кладенец и имаше две рога; там (в огъня) видях хора, които познавах. Тогава започнах да казвам следното: «Взимам закрила при Аллах от огъня на ада». После ни срещна един друг ангел, който ме попита: «Защо се страхуваш?» Разказах този сън на Хафса, а тя го разказа на пратеника на Аллах (Аллах да го благослови и с мир да го дари) и той каза: «Мъжът е слуга на Аллах; липсва му само да се моли през нощта.» От тогава нататък мъжът спеше съвсем малко през ноща.

- Джундуб предава: "Пророкът (Аллах да го благослови и с мир да го дари) се разболя и през това време не правеше "молитвата през нощта" в продължение на една или две нощи."

Някои молитви (дуа) от Корана

- «Ти си нашият Покровител, опрости ни, помилвай ни! Ти си Най-добрият от прощаващите. Пиши ни добрина и в земния живот, и в отвъдния! Ние се завърнахме покаяни при Теб.» (7:155f.).
- «Господи мой, построй ми при Теб дом в Градината» (66:11).
- «Господи мой, посели ме на благословено място! Най-добре Ти поселяваш.» (23:29).
- «Господи мой, отреди ми да бъда признателен за дара, който Ти дари на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш, и ме въведи с Твоята милост сред праведните Си раби!» (27:19).
- «Господи, нуждая се от благо, което да ми спуснеш.» (28:24).
- «Господи, аз угнетих себе си. Опрости ме!» (28:16).
- «Господи мой, пази ме от подстрекателствата на сатаните! И ме пази, Господи мой, да не ме спохождат!» (23:97-98).
- «Господи, не ме оставяй сам!» (21:89).
- «Господи мой, отреди ми да Ти бъда признателен за дара, който си дарил на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш! И дай ми праведно потомство! Аз се покаявам пред Теб и само на Теб се отдавам.» (46:15).
- «Господи, опрости и помилвай! Ти си Най-милосърдният.» (23:118).
- «Господи мой, въведи ме с достойнство и ме изведи с достойнство! И дай ми за подкрепа власт от Теб!» (17:80).
- «Господи, надбави ми знание!» (20:114).
- «Господи мой, Ти ми даде от властта и ме научи да тълкувам сънищата. Творецо на небесата и на земята, Ти си моят

Покровител и в земния живот, и в отвъдния! Прибери ме отдаден на Теб и ме приобщи към праведниците!» (12:101).

- «Господи наш, отсъди между нас и нашия народ с правдата! Ти си Най-добрият съдник.» (7:89).
- «Господи наш, Ти не си сътворил това напразно. Пречист си Ти! Опази ни от мъчението на Огъня!» (3:191).
- «Господи наш, изведи ни от това селище, обитателите на което са угнетители! И стани наш покровител, и стани наш избавител!» (4:75).
- «Господи наш, дари ни със съпруги и потомци радост за очите ни! И ни стори водители на богобоязливите!» (25:74).
- «Господи, въздай ни добрина в земния живот и добрина в отвъдния! И опази ни от мъчението на Огъня!» (2:201).
- «Господи наш, изпълни ни с търпение и прибери ни отдадени на Теб!» (7:126).
- «Господи наш, на Теб се уповаваме и пред Теб се покаяваме, и към Теб е завръщането. Господи наш, не ни подлагай на изпитание чрез неверниците и ни опрости! Господи наш, наистина Ти си Всемогъщия, Премъдрия.» (60:4-5).
- «Господи, не отклонявай нашите сърца, след като си ни напътил! И дари ни с милост от Теб! Ти си Вседаряващия.» (3:8).
- «Господи наш, не ни наказвай, ако сме забравили или съгрешили! Господи наш, не ни натоварвай с бреме, каквото стовари върху онези преди нас! Господи наш, не ни натоварвай с това, за което сме немощни! И се смили над нас, и ни прости, и ни помилвай! Ти си нашият Закрилник. Подкрепи ни Ти срещу невярващите хора!» (2:286).
- «Господи, придай ни още светлина и ни опрости! Ти над всяко нещо имаш сила.» (66:8).
- «Господи, приеми от нас! Наистина Ти си Всечувашия, Всезнаещия. Господи, направи ни отдадени на Теб, и от нашето потомство общност, отдадена на Теб, и ни покажи нашите

обреди, и приеми нашето покаяние! Ти си Приемашия покаянието, Милосърдния.» (2:127f).

- «Господи, приеми от нас! Наистина Ти си Всечуващия, Всезнаещия.» (2:127).
- «Господи наш, повярвахме! Опрости греховете ни и опази ни от мъчението на Огъня!» (3:16).
- «Господи, опрости греховете ни и отмахни от нас лошите ни постъпки, и ни прибири с праведниците! И дари ни, Господи, онова, което си ни обещал чрез Твоите пратеници, и не ни опозорявай в Деня на възкресението! Ти никога не нарушаваш обещанието.» (3:193f.).
- «Господи наш, опрости нас и братята ни, които ни изпревариха във вярата, и не влагай в сърцата ни омраза към онези, които повярваха! Господи наш, Ти си състрадателен, милосърден.» (59:10).
- «Господи наш, опрости греховете ни и нашата невъздържаност в делата, и укрепи нашите стъпки, и ни помогни срещу невярващите хора!» (3:147).
- «Господи, отклони от нас мъчението на Ада! Неотменимо е неговото мъчение.” И колко лош е той за обиталище и пребивание!» (25:65,66).
- «Господи наш, повярвахме, впиши ни със свидетелите!» (5:83).
- «Господи наш, ние повярвахме. Опрости ни и помилвай! Ти си Най-милосърдният» (23:109).

Някои молитви (дуа) от Сунната

- Взимам закрила при Твоето величие, при Теб, освен Който няма друг Бог, при този Който не умира, а джиновете и хората умират. (Бухари).
- В Твоето име, о Господарю, слагам тялото си да легне и чрез Теб го изправям отново. Ако задържиш душата ми, то бъди милостив с нея, а ако я върнеш отново, тогава я опази (от злото), така както опазваш добрите си раби от него. (Бухари)
- Господарю мой, прости ми грешките и незнанието, престъпването на границите във всичките ми дела и това, с което си запознат по-добре от мен. О Аллах, прости ми всичките грехове и лоши постъпки, които съм извършил умишлено, несъзнателно и съзнателно; признавам си, че за всичките вината е моя. О Аллах, прости ми всички лоши постъпки, които съм извършил и за в бъдеще ще извърша, и тези от тях, които правя скришом и наяве. Ти си отзивчив с Твоята милост и даваш отсрочка за всичко, и ти си Величествен над всички неща. (Бухари)
- О Аллах, наистина сам си сторих много злини, и няма друг освен Теб, който опрощава греховете; затова прости ми и направи тази прошка дар от Теб и бъди милостив към мен, защото Ти си Всепрощаващия, Всемилосърдния. (Бухари)
- О Аллах, поверявам Ти се с образа ми, и оставям в Твоята ръка всичките ми дела. При Теб търся закрила с желанието към Теб и в страх от Теб; защото няма друг подслон и друго спасение от Теб освен при Теб. Вярвам в книгата Ти, която си низпослал и в пророка Ти, който си пратил. (Бухари)
- О Аллах, за теб е възхвалата. Ти си Светлината на небето и на земята и на всичко, което е в тях. Ти си достоен за възхвала и Ти си покровителят на небето и на земята и на онова, което е в тях. Ти заслужаваш цялата възхвала, защото Ти си истината и твоето предвестие е истината, думата Ти е истина, срещата с Теб е истина, раят е истина и адът е истина, часът е истина, пророците са истина, и Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е истина. О Аллах, на Теб съм отдаден, на Теб се доверявам, в Теб вярвам, връщам се в покаяние при Теб, споря със Твоята убедителност, и Теб взимам за Съдия на всичко. И така, прости ми всичко, което съм извършил и което ще извърша,

също това, което правя скришом или наяве. Ти си найстина Този, Който изпреварва със всяка добрина и Ти си найстина Този, Който е в състояние да отложи всяко нещо. Няма друг Бог освен Теб. (Бухари)

- О, Аллах, вложи в сърцето ми светлина и вложи в очите ми светлина, и вложи в слуха ми светлина, и ми дай светлина отдясно, и ми дай светлина отляво, светлина над мен, светлина под мен, светлина зад мен, светлина пред мен и ме дари със светлина! (Бухари)
- О Аллах, аз сам си причиних много злини - и никой не прощава греховете освен Теб -, затова прости ми и направи това, като дар от Теб и бъди милостив с мен, защото наистина, Ти си Всепрощаващия, Всемилолюбивия! (Бухари)
- О Аллах, търся закрила при Теб от неспособността и от леността, от сраха и от старостта, търся закрила при теб от мъчението в гроба, и търся закрила при теб от изкушенията на живота и при смъртта. (Бухари)
- О Аллах, Ти си моят Бог. Няма друг Бог освен Теб. Ти си ме създал и аз съм Твой раб. Придържам се към връзката ми с Теб и към обещанието ми към Теб, докато мога да го правя. Търся закрила при Теб от злото, което съм сторил, с благодарност признавам милостта Ти към мен и признавам вината си. Прости ми, понеже няма друг освен Теб, който да прощава греховете. (Бухари)
- О Аллах, Господарю на хората, облекчител на всички болки! Излекувай, защото Ти си Този, който наистина лекува. Няма друг, който да лекува освен Теб! Защото не остава нищо от мъката. (Бухари)
- О, Аллах, найстина Те моля да ме опазиш от мъчението в гроба, и от злото изпитание на лъжливия месия Ад-деджжал; и от изкушението на живота и смъртта. О Аллах, търся искрено закрила при теб от греховност и от задлъжняване. (Бухари)
- О Аллах, направи ме да бъда от тези, които се радват, когато правят добро, както и да бъда от тези, които молят за прошка, като са извършили лоши неща. (Байхаки)

- О, Аллах, отдалечи ме от греховете ми, както си отдалечил изтока от запада! О, Аллах, пречисти ме от греховете ми, както се почиства от мръсотия бяла дреха! О, Аллах, отмий греховете ми със сняг, вода и скреж!” (Бухари)
- О Аллах! Наистина Ти си Всепрощаващия, и обичаш прошката, и така прости ми! (Ха, Ма, Ти)

Аяти от Корана, в които е спомената фард молитвата.

(Номер, Име на Сурата, Номер на аята):

- 2 Ал-Бакара: 2, 3, 43, 45, 83, 110, 153, 177, 238, 277.
- 4 Ан-Ниса': 3, 77, 101, 102, 103, 142, 162.
- 5 Ал-Маида: 6, 12, 55, 58, 91, 106.
- 6 Ал-Анам: 72, 92, 162
- 7 Ал-Араф: 170.
- 8 Ал-Анфал: 3, 35.
- 9 Ат-Тауба: 5, 11, 18, 54, 71, 103.
- 10 Юнус: 87.
- 11 Худ: 87, 114.
- 12 Ар-Рад: 22.
- 14 Ибрахим: 31, 37, 40.
- 17 Ал-Исра: 78, 110.
- 19 Мариам: 31, 55, 59.
- 20 Та Ха: 14, 132.
- 21 Ал-Амбия: 73.
- 22 Ал-Хадж: 35, 41, 78.
- 23 Ал-Муминуун: 2, 9.
- 24 Ан-Нур: 37, 56, 58.
- 27 Ан-Намл: 3.
- 29 Ал-Анкабут: 45.
- 30 Ар-Рум: 31.
- 31 Лукман: 4, 17.
- 33 Ал-Ахзаб: 33.
- 35 Фатир: 18, 29.
- 58 Ал-Муджадала: 13.
- 62 Ал-Джумуа: 9, 10.
- 70 Ал-Мааридж: 23, 34.
- 73 Ал-Муззамил: 20.
- 98 Ал-Байна: 5.
- 107 Ал-Маун: 5.

Местата в Корана, на които при рецитирането им се изисква поклон (Суджуд-т-Тилауа)

(۳) مواضع السجود :

مواضع السجود في القرآن خمسة عشر موضعاً . فعن عمرو بن العاص أن رسول الله صلى الله عليه وسلم أقرأه خمسة عشر سجدة في القرآن ، منها ثلاث في المفصل وفي الحج سجدتان . رواه أبو داود وابن ماجه والحاكم والدارقطني وحسنه المنذري والنووي ، وهي :

- ١ - « إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَوَالَهُ يُسْجُدُونَ . » (٢٠٦ - الأعراف)
- ٢ - « وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالَهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ . » (١٥ - الرعد)
- ٣ - « وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ . » (٤٩ - النحل)
- ٤ - « قُلْ آمَنُوا بِهِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا . » (١٠٧ - الإسراء)
- ٥ - « إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا . » (٥٨ - مريم)
- ٦ - « أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ، وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ، إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ . » (١٨ - الحج)
- ٧ - « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ . » (٧٧ - الحج)
- ٨ - « وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا ، وَزَادَهُمْ نُفُورًا . » (٦٠ - الفرقان)
- ٩ - « أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يَخْرِجُ الْحَبَّ مِنَ النَّبَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُخْفُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ . » (٢٥ - النمل)
- ١٠ - « إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ . » (١٥ - السجدة)
- ١١ - « وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتْنَاهُ ، فَاَسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ^(١) . » (٢٤ - ص)

(١) عن أبي سعيد قال : « قرأ رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو على المنبر (س) فلما بلغ السجدة نزل وسجد الناس معه فلما كان يوم آخر قرأها ، فلما بلغ السجدة تشزن (تبهياً)

١٢ - وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
 لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ
 تَعْبُدُونَ . (٣٧ - فصلت)
 ١٣ - « فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا » (٦٢ - النجم)
 ١٤ - « وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ » (٢١ - الانشقاق)
 ١٥ - « وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ » . (١٩ - العلق)

- (1) Сура 7 (Ал-Араф, Стената): 206.
- (2) Сура 13 (Ар-Раад, Гърмът): 15.
- (3) Сура 16 (Ан-Нахл, Пчелите): 49.
- (4) Сура 17 (Ал-Исра, Нощното пътешествие) :107.
- (5) Сура 19 (Мариам, Мария): 58.
- (6) Сура 22 (Ал-Хадж, Поклонението хадж): 18.
- (7) Сура 22 (Ал-Хадж, Поклонението хадж): 77.
- (8) Сура 25 (Ал-Фуркан, Разграничаването): 60.
- (9) Сура 27 (Ан-Намл, Мравките): 25.
- (10) Сура 32 (Ас-саджа, Поклонът): 15, (12).
- (11) Сура 38 (Сад):24.
- (12) Сура 41 (Фуссилат, Разяснените): 37
(по някои ислямски школи: 38).
- (13) Сура 53 (Ан-Наджм, Звездата): 62.
- (14) Сура 84 (Ал-Иншикак, Разцепването): 21.
- (15) Сура 96 (Ал-Алак, Съсирекът): 19.

Обяснение на термините

Аллах (т): Име на Единия Бог, Създателя на световите, на Който нищо и никой не е равен. Този, Който е пращал пророци до хората, между които са Абрахам, Моисей, Исус и Мухаммед. Тук не сме замествали думата «Аллах» с българската дума «Бог», защото «Аллах» е собствено име и за това не може да бъде преведено. Името «Аллах» се използва в арабския свят както от мюсюлманите така и от християните.

Азан (м.р.): Първият повик за молитвата.

Арафат (м.р.): Името на една област близо до Мекка, в която се прави поклонението хадж.

Аср (м.р.): следобед; следобедната молитва.

Ауду-Басмала (ж.р.): думите *Аудубиллахимина-ш-шайтани-рраджим; бисмиллахи-р-рахмани-р-рахим* = търся закрила при Аллах от проклетия сатана. В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния.

Басмала (ж.р.): думите *бисмиллахи-р-рахмани-р-рахим* = В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния.

Витр (м.р.): нечетен брой, молитва между иша и фаджр с нечетен брой ракати.

Гусл (м.р.): цялостно измиване, измиване на цялото тяло допълнително към ууду.

Джаханнам (ж.р.): едно от многото имена на огъня на ада в Корана.

Джанаба (ж.р.): голямо ритуално замърсяване чрез полов акт или отделяне на семенна течност.

Джинн (м.р.): Създание, направено от огън, което – като човека – притежава способността да мисли и свободна воля. Съществуването на тези създания ни съобщава Аллах (т) в Корана. (6:100, 112, 128, 130:7:38, 179; 15:27;17:88; 18:50; 27:10, 17, 39; 28:31; 34:12, 14,41;41:25, 29; 46:18, 29; 51:56; 55:15, 33, 39, 56, 74; 72:1,5-6).

Джумуа (ж.р.): петък; петъчната молитва.

Дуа (м.р.): Молитва, при която – за разлика от ритулната молитва, която има предписана форма (салах) – не е нужно наличието на ууду.

Духа (м.р.): преди обед; доброволна молитва преди обед.

Зака (Закат) (ж.р.): задължителен данък и една от петте основи на исляма. За буквата "т" в думата "закат" важи същото както при думата салат (салах).

Зухр (м.р.): обед; обедната молитва.

Икама (ж.р.): вторият повик за молитвата, който приканва вярващите да се подредят за молитва.

Имам (м.р.): водач, водещ молитвата; (ходжа).

Иша (м.р.): нощ; нощната молитва.

Кибла (ж.р.): посока за правене на молитвата при мюсюлманите. Всички мюсюлмани се обръщат към Мекка в посока Каба (свещено място).

Киям (м.р.): изправеното стоене по време на молитвата.

Коран (м.р.): Книгата низпослана от Аллах на Неговия пророк Мухаммед (а.с.с) на арабски език.

Кунут (м.р.): богоотдаденост; Дуа Кунут: дуа със специални думи.

Лейлату-л-кадр (ж.р.): Нощта на предопределението или на силата, в която били низпослани първите 5 аяти на Сура 96 от Корана.

Магреб (м.р.): вечер, вечерна молитва.

Масх (м.р.): прокарването на ръцете по някоя покрита част на тялото.

Мимбар (м.р.): подест в джамията, на който се държи хутбата.

Мисбаха (ж.р.): Броеница с 33 или 99 перли, чиято употреба обаче не е за препоръчване, защото е сунна да се отброява със свивките на пръстите на ръката.

Михраб (м.р.): Ниша в джамията, която показва посоката за молитва (Кибла).

Муазин (м.р.): този, който прави повика за молитвата, който казва азана и икамата.

Нафил (ж.р.): доброволни допълнителни дела; добри дела, които са извън задължителното (фард).

Ния (ж.р.): вътрешно намерение.

Ракат (ж.р.): част от молитвата.

Руку (м.р.): Навеждане на тялото при молитвата.

Саджда (ж.р.): Поклон на тялото при рецитирането на определени места от Корана.

Салах [Салат] (ж.р.): ритуалната ислямска молитва с определена церемония. Буквата »т« в думата Салат се изговаря само, когато е свързана със следващата дума или е част от сложно изречение
Пример: Салату-з-зухр (= обедна молитва).

Суджуд (м.р.): Покланяне до земята на тялото по време на молитвата.

Сунна (ж.р.): 1. държание на пророка Мухаммед (а.с.с), което е за пример и подражание; 2. неща, които пророка (а.с.с) е правил, заповядал или препоръчвал; същото като Хадис.

Сура (Суре) (ж.р.): Част от Корана. Има 114 Сури (араб. мн.ч.: Сууар) с различна дължина.

Сутра (ж.р.): предмет, който ограничава мястото за молитвата, в посока Кибла.

Такбир (м.р.): думите Аллаху Акбар = Аллах е по-Голям. Това е съкратената форма на изречението: Аллах е по-Голям от всичко, което можем да си представим.

Тарауих (м.р.): подкрепящи молитви, специални молитви по желание през месец Рамадан.

Таслим (м.р.): (наречен също Тахни) Завършване на молитвата с думите: Ассаламу алейкум...

Такни (м.р.): Таслим.

Тахрим (м.р.): Начало или въвеждане в молитвата с думите: *Аллаху Акбар (Такбир)*.

Ташахуд (м.р.): Рецитирането на определени думи по време на седенето след суджуд.

Таямум (м.р.): опростено ууду \ земестително.

Тухур (м.р.): състояние на ритуална чистота, което се постига чрез ууду, гусл или таямум.

Умма (ж.р.): мюсюлманската общност по цял свят.

Ууду (м.р.): измиване преди молитвата за постигане на ритуалната чистота (тухур).

Фаджр (м.р.): ранна светлина, зора; сутрешната молитва на разсъмване (нарича се също и субх).

Фард (м.р.): задължение, което е предписано в Корана и сунната.

Фикх (м.р.): ислямското право в широк смисъл.

Хадат акбар (м.р.): по-голямо замърсяване чрез джанаба.

Хадат асджар (м.р.): по-малко замърсяване, вследствие на уриниране, ходене по нужда или изпускане на газове.

Хадис (м.р.): Предание за изказвания, дела, качества и мълчаливо съгласие на пророка Мухаммед (а.с.с); същото като Сунна.

Хиджра (ж.р.): Преселението на пророка Мухаммед (а.с.с) от Мекка към Медина; то е началото на ислямското летоброене (1 сл.х.= 622 сл.хр.).

Хутба (ж.р.): Проповед при петъчната или празничната молитва, която се държи от имама или някой друг.

Шахада (ж.р.): Засвидетелстването на вярата с думите: *Ла иллаха илла-лла, Мухамад расулул-лла* = Няма друг Бог освен Аллах, Мухаммед е пратеника на Аллах.

Хвала на Аллах

(заклучителен текст на арабски език)

تَمَّ بِعَوْنِ اللَّهِ
وَعَطَّرَ بِالْمِسْكِ رَدْفِعَ إِلَى الْمُطْبَعَةِ
وَقَدْ كَانَ الْإِنْتِهَاءُ مِنْ مَادَتِهِ فِي عَامِ ١٤٠٢ مِنْ الْهَجْرَةِ فِي شَهْرِ
رَبِيعِ الْأَوَّلِ الَّذِي وُلِدَ فِيهِ نَبِيُّ الرَّحْمَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
نَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يَنْقَعَ بِهِ وَيَجْعَلَهُ عَمَلًا خَالِصًا لَوَجْهِهِ سُبْحَانَهُ
وَأَنْ يَغْفِرَ وَيَغْفِرَ مَا قَدْ يَظْهَرُ فِيهِ مِنْ حَطَأٍ أَوْ زَلَلٍ، فَمَا قَصَدْتُ
بِهَذَا الْعَمَلِ إِلَّا الْخَيْرَ لِلدِّينِ وَمَرْضَاةَ الْمَوْلَى جَلَّ فِي عِلَاهِ ،
(وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ). (رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ
مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ، وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ). (رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ. رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابِ). وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ، وَمَنْ دَعَا بِدَعْوَتِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

الفَقِيرُ إِلَى اللَّهِ

أَبُو الرِّضَاءِ عَبْدُ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ رَسُولٍ

كُولُونِيَا - أَلْمَانِيَا الْإِتِّحَادِيَّةِ

Islamische Bibliothek